

ŽETALSKE NOVICE

GLASILO OBČINE ŽETALE • SEPTEMBER 2018 • LETNIK 18

Poštnina plačana pri pošti Žetale

št.68

AVTOR FOTOGRAFIJE: TONI BUTOLEN

TEDEN OTROKA V VRTCU ŽETALE

Nizka rodnost oziroma pomanjkanje mladih družin se v našem kraju še kako pozna. Negativno demografsko gibanje se odraža predvsem v manjšem številu otrok v našem vrtcu, katerega letos obiskuje 40 otrok. Z novim šolskim letom 2018/2019 je v prvi razred odšlo kar 15 otrok, odselili so se trije, v vrtec pa je prišlo le pet novincev, zato v letošnjem šolskem letu beležimo kar 14 otrok manj kot lani. Tako se lahko strokovne delavke otrokom še veliko bolj individualno posvečamo in pristop do otroka prilagodimo dejanskim značilnostim in sposobnostim otroka.

Po priporočilih Združenih narodov se svetovni dan otroka praznuje prvi ponedeljek oktobra. Teden otroka je program Zveze prijateljev mladine Slovenije. Letos je to bil teden od 1. do 5. oktobra. V Vrtcu Žetale se vsako leto trudimo, da bi otrokom še posebej v tem tednu popestrili dneve v vrtcu, pri čemer iščemo različne načine organiziranja dejavnosti za otroke, da bodo le-ti čim bližje otrokom ter po vsebini in načinu izvajanja čim bolj raznolike. V tem času otrokom omogočamo sproščeno druženje in ustvarjalnost, zabavo in izražanje na različne načine (petje, ples, ročne ustvarjalne spretnosti ...) skozi dejavnosti v času bivanja v vrtcu. V ponedeljek so se otroci zelene igralnice odpravili na obisk h gospi Dragici Butolen, kjer so prisostvovali peki kruha v krušni peči. Otroci so bili zelo motivirani za sodelovanje. Ko je bilo delo opravljeno, nam je ga. Dragica postregla s sveže pečenim kruhom, orehi in domačim suhim sadjem, ki je otrokom šlo še posebej v slast. Ob tej priložnosti se zahvaljujemo gospi Dragici Butolen, ki je bila pripravljena sodelovati z nami in nas je sprejela z odprtimi rokami. V torek smo strokovne delavke pripravile kino dan s kokicami, katerega so se otroci zelo veselili. Po sladkanju s kokicami smo se odpravili še na vožnjo s kolesi, ki so jih otroci pripeljali od doma in jih ponosno razkazovali svojim prijateljem. V sredo smo si ogledali gledališko predstavo v izvedbi Miškinega gledališča z naslovom Čarobna Vililandija, v četrtek smo rajali na terasi vrta in si spekli slastne palačinke, v petek pa smo se družili z babicami in dedki otrok. Ves teden je v vrtcu vladalo veselo in sproščeno vzdušje, polno pričakovanj in smeha.

Vrtec Žetale

Sprehod po vsebini

Vrtec	2
Dober dan	4
Županov uvodnik	5
Delo Občinskega sveta Občine Žetale	6 - 8
Iz naših krajev, društva	
PGD Žetale	9 - 10
Strojni krožek Žetalanec	11 - 14
Društvo podeželskih žena	15
Pogovor s Tjašo Gajšek	16 - 17
Turistično društvo Žetale	18
Športno društvo RIM	19
Kulturno društvo Žetale	21
Športno društvo Žetale	21
Župnija Žetale	22 - 23
Društvo upokojencev Žetale	24
OŠ Žetale	25 - 27

Javno GLASILO »ŽETALSKE NOVICE«, št. 68, SEPTEMBER 2018,

Izdajatelj: Občina Žetale, Naslov Uredništva: Žetale 4, 2287 Žetale,

Odgovorna urednica: Marija KRUSIČ, Uredniški odbor: Marija SKOK, Franc PULKO ml., Milenka KOVAČEC, Toni BUTOLEN,

Lektorica: Mojca KOPŠE,

Prelom in tisk: www.evrografis.si, SEPTEMBER 2018,

Naklada: 500 izvodov

Javno glasilo »ŽETALSKE NOVICE« je na podlagi odločbe Ministrstva za kulturo RS št. :006 - 24/00 so z dne, 29.03.2001 vpisano v register javnih glasil pod zaporedno številko 1767.

DOBER DAN

Lepo pozdravljeni, spoštovani občani in občanke naše Občine Žetale.

Minili so vroči, deževni, tudi presenetljivi dnevi drugega letnega časa, poletja. Bili so muhasti; čez dan se je zvrstilo več vremenskih sprememb, toča je uničila bogato nastavljene pridelke, štajerskemu področju je delno prizanesla. Jablane so bile bogato obložene, v naravi bo ostalo mnogo sadja. Vinogradi so že prazni, pridelek je zadovoljiv. Potekajo aktivnosti za priprave na najhladnejši letni čas – zimo.

Poletni aktivni dnevi so minili, bili so hrupni, prašni, zanimivi, saj je za sodobnejši čas preteklo mnogo prevozov, mnogo dogovorov, uresničeval se je tudi pregovor: »Šivilja ponoči šiva, podnevi para.« Tako je bilo tudi na naši republiški cesti: kar so prvi dan zgradili, so drugi dan podrli; delo se je nadaljevalo, in nastal je lep cestni objekt. Na tisoče avtomobilov s tujimi registracijami se je peljalo skozi Žetale. Minili so tudi dnevi mobilnosti, dan evropskega miru, dan evropskih jezikov in že se odvijajo aktivnosti v čast 19. občinskemu prazniku in 28. kostanjevemu pikniku. Preko medijev se lahko seznanjamo z aktivnostmi slovenske vlade, ki

je 13. po vrsti in je bila potrjena 13. septembra. Mogoče se ji ob pravljici številki 13 piše uspešno delo brez preprirov, zamenjav, morda nam bo vedno lepše. Starka BEDA bo izginila iz vsakdana. Največ bomo pripomogli k uspehu življenja sami, prizadevanj za boljši jutri pa je na Žetalskem zagotovo dovolj.

V svetu je še vedno mnogo gorja, ugrabitev, naravnih nesreč, pa tudi mnogo prijateljskih srečanj. Pri nas v Žetalah je čas prireditelj, druženj ob pevskih vajah in drugih aktivnostih, ki jih izvajajo naša društva. Gobe so shranjene, kostanji pobrani, vse je pripravljeno na zimski mir na poljih in vinogradih, le žaga bo včasih še pela, da bo borba z mrzlimi dnevi uspešna.

Tako je nastal že moj 44. uvodnik. V imenu UREDNIŠKEGA ODBORA Vam želim uspešno minevanje dni, ki se hitro približujejo zaključku leta 2018. Preberite novice v NOVICAH in vse najboljše.

UREDNIŠKI ODBOR in ODGOVORNA UREDNICA M.K.

ČESTITKA

Topli, sončni dnevi ob OBČINSKEM PRAZNIKU, hrustljavi kostanji in sladek mošt naj vsem ostane v spominu ob 19. občinskem praznovanju.

Zdravje in uspešnost, pogum naj prijateljujejo z našimi občani in občankami - so želje

ŽUPANA, OBČINSKEGA SVETA, OBČINSKE UPRAVE IN UREDNIŠKEGA ODBORA Ž.N.

OD TU IN TAM

Kaj le pomeni »SENENI PIKNIK«? To je veselo varvaselsko julijsko srečanje vseh, ki prebivajo v zaselku Varvasela. Dobrodošli so tudi tisti, ki so nekoč prebivali na Varvaselah.

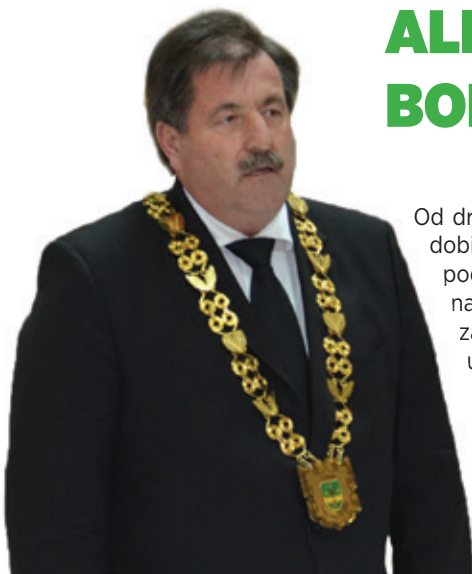
Letos se je ta piknik odvijal pri Štajnbergerjevih. Vsako leto se veselo srečanje dogaja na novi lokaciji. Začne se v zgodnjem popoldanskem času in traja, dokler se ne poslovijo zadnji povabljenec.

Kvartet Dobrinček se tudi pripravlja na nastope.

Člani Lovske družine Žetale so preživeli dobro organiziran izlet po Sloveniji. Minilo je tudi srečanje občanov naše občine pri lepo obnovljenem lovskem domu v Tisovcu.

Član Uredniškega odbora Žetalskih novic poskrbi za naslovnico. Za junijsko številko sta z ženo Metko nabrala najlepše cvetje v domačem okolju, za 68. številko glasila se je gospod Toni sprehodil po gozdu. Ustavil se je pri posebni vrsti javora, odtrgal plod, ki je podoben češnjam. Modri brin je s svojo jesensko lepoto čar naslovnice, rdečo barvo pa zastopa trdoleska. Tako je nastala čarobna Tonijeva naslovnica.

MK

ALI VENDARLE BOLJŠI ČASI ZA OBČINE?

Od državnozbornskih volitev je že nekaj mesecev in po dolgih pogajanjih smo dobili novo vlado. Tokrat je manjšinska in jo sestavlja pet strank, ena pa jo baje podpira. Pustimo ob strani vprašanje, ali je to dobro ali ne. Nas v občinah je najbolj zanimalo, kakšno držo bo nova vlada, katere predsednik in minister za kohezijo in evropske zadeve sta bila do sedaj župana, minister za javno upravo pa direktor občinske uprave, zavzela do občin.

Vsem nam je bilo jasno, da smo takrat, ko je bila država v krizi, to krizo pomagale premagovati tudi občine. Paradoks pa je bil, da je za občine najhujša kriza nastopila, ko je država izšla iz krize in je sledila velika gospodarska rast. Povprečnina je še vedno manjša, kot je bila leta 2010, stroški pa so narasli enormno zaradi sprostitev plač, cen v ustanovah, novih predpisov, ki so občinam nalagali nove obveznosti, podražile so se cene investicij, ker imajo gradbinci dela dovolj. Vse to je vplivalo na to, da so dohodki občin, predvsem manjših, komaj zadoščali za tekoče

odhodke, ki jih je občina po zakonu dolžna plačati, zmanjkalo pa je denarja za investicije. K zmanjšanju investicijskega denarja je pripomoglo tudi dejstvo, da je večina občin v tej evropski perspektivi praktično odrezana od črpanja evropskih sredstev.

Župani smo nenehno opozarjali na nevzdržno stanje, vendar nas vlada ni jemala resno. Bil je občutek, da nas vlada vidi kot sovražnike, ki hočejo nažirati državni proračun, čeprav se nismo borili za sebe, temveč za naše občane, ki so istočasno tudi državljani te države. Situacija je šla tako daleč, da običajno na naša srečanja sploh ni bilo nobenega ministra, kaj šele predsednika vlade, in smo tarnali sami sebi. Tri leta zapored je bila povprečnina določena brez soglasja občin.

Sedanji predsednik vlade je bil kot župan med najostrejšimi kritiki takšnega stanja in je pozival k državljski neposlušnosti. Samo po sebi se je torej postavljalo vprašanje, ali bo sedaj, ko je na drugi strani, svoje mnenje obdržal ali ga preprosto spremenil.

Drugega kongresa slovenskih občin, ki je bil 2. in 3. oktobra, se je udeležil tako predsednik vlade kot tudi trije ministri. Vzdušje je bilo prvič po dolgem času pozitivno in optimistično. Predsednik vlade je dal trdno zavezo, da bodo občine in država odslej partnerji in bo storil vse, da bo soglasje glede povprečnine doseženo že letos. Ali bodo »besede meso postale« in se bo stanje res bistveno spremenilo, bomo pa seveda šele videli. Potrebno je vedeti, da je vodilna stranka šibka, da je vprašanje, ali bo vlada sploh vzdržala, da smo občine šele »četrt v čakalni vrsti«. Pred nami so sindikati, upokojeanci in zdravstvo. Vsi imajo večjo pogajalsko moč. Večji, kot bo njihov uspeh, manjši bo naš. Zato za kakšno veliko navdušenje ni mesta, za zmerni optimizem, da se bo stanje izboljšalo, pa vsekakor.

V takšni situaciji praznujemo letošnji občinski praznik. V tej luči je potrebno gledati tudi rezultate med dvema praznikoma. Kljub stanju, kakršno je bilo, je občina izpolnjevala vse zakonske obveznosti in zagotavljala družbeni standard občanov na zadovoljivi ravni; manjši sicer, kot v razvitih občinah, vsekakor pa višji, kot je bil kdaj koli doslej. Z veliko truda smo izvedli tudi nekaj investicij. Sanacija plazu na Varvaselah in modernizacija petih krajših odsekov občinskih cest je stala približno 330.000 evrov, kar je pri nekaj več kot milijon evrov visoki primerni porabi kljub vsemu velika številka.

Posebej pa smo lahko veseli, da smo po sedmih letih prizadevanj uspeli, da Direkcija za investicije obnavlja regionalno cesto Kozminci-Rogatec. Sedem kilometrov obnovljene ceste bo stalo skoraj 2,8 milijona evrov, kar je dva naša proračuna. Ne glede na to, da ob cesti ne bo storjeno vse, kar bi si želeli, je to izjemna investicija, ki bo skupaj z avtocesto, katere gradnja se v teh dneh končuje, bistveno pripomogla k boljši prometni povezavi občine in, prepričan sem, tudi pomenila nov korak v razvoju občine. Vsem tistim, ki z obnovo ceste niste zadovoljni, lahko samo zapišem, da je v tem trenutku to največ, kar smo lahko dosegli. Če bi hoteli več, bi čakali še vrsto let.

V takšni situaciji se letošnjega občinskega praznika vendarle lahko iskreno veselimo in optimistično zremo v prihodnost.

Vsem občankam in občanom čestitam ob občinskem prazniku z željo, da se prireditev v čim večjem številu udeležimo in se skupaj veselimo novih pridobitev.

**Vaš župan,
Anton Butolen**

Občinski svet Občine Žetale se je 28. 6. 2018 sestal na 19. redni seji. Dnevni red je obsegal 13 točk. Najprej so svetniki obravnavali Odlok o proračunu Občine Žetale za leto 2019. Na sejo so bili pri tej točki vabljeni tudi vaški odbori. Po opravljeni predstavitvi predloga proračuna je bil sprejet sklep, da je le-ta primeren za nadaljnjo obravnavo. V javni obravnavi je bil do 31. 8. 2018, vendar v tem času nismo prejeli nobenega predloga oz. pripombe s strani zainteresirane javnosti.

V nadaljevanju so svetniki sprejeli Odlok o ustanovitvi Skupne uprave občin v Spodnjem Podravju, Tehnični pravilnik o ravnanju s komunalnimi odpadki v Občini Žetale, Pravilnik o tarifnem sistemu za obračun storitev ravnanja s komunalnimi odpadki v Občini Žetale, Odlok o organizaciji in delovnem področju Občinske uprave Občine Žetale, Odlok o organizaciji in načinu dela vaših odborov ter Sklep o delnem povračilu stroškov organizatorjev volilne kampanje za lokalne volitve v Občini Žetale za volilno leto 2018 in potrdili Letno poročilo Lekarn Ptuj za leto 2017.

Dne 17. 9. 2018 se je Občinski svet Občine Žetale sestal na 20. redni seji. Dnevni red je obsegal 11 točk. Najpomembnejša točka te seje je bil sprejem Odloka o proračunu Občine Žetale za leto 2019. Sprejet proračun omogoča normalno delovanje občine za leto 2019 (pomembna je predvsem oddaja vloge za pridobitev sredstev po 23. členu Zakona o financiranju občin, ki so namenjena infrastrukturnim projektom), ki bi bil zaradi formiranja občinskega sveta in drugih organov po lokalnih volitvah sprejet šele v marcu. Sprejet je bil Odlok o ustanovitvi javnega lekarniškega zavoda Lekarne Ptuj, ki se je od prvega branja uskladi s pripombami ministrstva. Kot soustanovitelj je na novo pristopila tudi Občina Markovci. V nadaljevanju so svetniki obravnavali Polletno poročilo o realizaciji proračuna Občine Žetale januar-junij za leto 2018 ter potrdili Sklep o sofinanciranju izvajanja vzgoje skupine-OŠ dr. Ljudevita Pivka in Rebalans kadrovskega načrta JZ Zdravstveni dom Ptuj za leto 2018.

Na koncu so potrdili še Razpis za podelitev občinskih priznanj v letu 2018. Predlogi za prejemnike priznanj so se zbirali do petka, 5. 10. 2018.

Občinska uprava

SANACIJA ZEMELJSKEGA PLAZU NA LOKALNI CESTI LC 240041 DOBRINA-VARVASELE-GRUŠKOVJE (VARVASELE 1)

V celoti je zaključena sanacija plazu na lokalni cesti LC 240041 Dobrina-Varvasele-Gruškovje (Varvasele 1), ki jo je izvajalo podjetje H.S. Nizke gradnje d.o.o. iz Maribora. Vrednost izvedenih del znaša 146.649,15 EUR. Do konca oktobra bo vložen zahtevek za povračilo sredstev na Ministrstvo za okolje in prostor, ki je sofinancer izvedene sanacije. Na tem mestu se za strpnost in

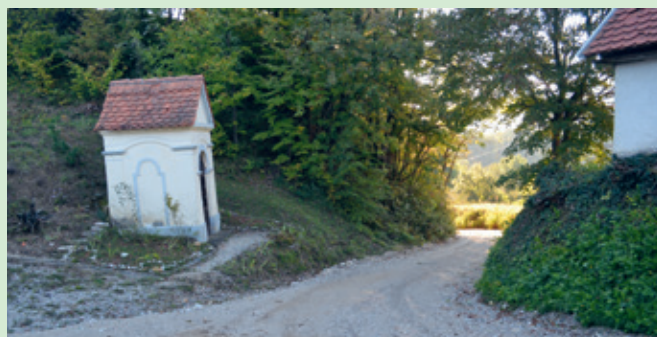
razumevanje zahvaljujemo vsem krajanom in uporabnikom prometne lokalne ceste, ki je bila zaradi izvajanja del popolnoma zaprta.

Občinska uprava

MODERNIZACIJA OBČINSKIH CEST OBČINE ŽETALE V LETU 2018

Zaključen je projekt Modernizacije občinskih cest Občine Žetale v letu 2018. Asfaltiranih je pet odsekov cest, in sicer:

- odsek javne poti JP 741233 Železnik – Krajnšek;
- odsek javne poti JP 741451 Žetale – Bedenik;
- odsek javne poti JP 741511 Žetale – Žerak;
- odsek javne poti JP 741541 Paukon – Podgaje;
- odsek javne poti JP 741551 Paukon – Krhiče.

Izvajalec del je bilo podjetje Žolger Jožef s.p. iz Majšperka. Pogodbena vrednost del je znašala 188.099,30 EUR z vključenim DDV. Do konca oktobra bo na Ministrstvo za gospodarstvo posredovan zahtevek za povračilo sredstev po 23. členu Zakona o financiranju občin.

Občinska uprava

SANACIJA UDORA BREŽINE POD CESTO JP 741571 PODPEČ-LEDINCA

Ostra zima in zatem še neurja so sprožili udor brežine pod javno potjo JP 741571 Podpeč-Ledinca. Zaradi udora brežine je obstajala nevarnost, da se odloži tudi samo vozišče. Interventno sanacijo brežine je v juliju izvedlo podjetje PGM Kos d.o.o.. Vrednost del je znašala 12.526,86 EUR z vključenim DDV. Cesta je podprta s podpornim zidom, urejeno pa je tudi odvodnjavanje.

Občinska uprava

PROJEKT REVITALIZACIJE VUKOVE DOMAČIJE

Dne 1. 10. 2018 je bila podpisana gradbena pogodba za izvedbo gradbenih del za projekt »Revitalizacija Vukove domačije – ureditev kleti in senčnice«. Izvajalec del je Zidarstvo Kodrič Milan s.p. iz Kočic, pogodbeno vrednost del pa znaša 36.589,24 EUR z vključenim DDV. Rok za izvedbo del je 15. 12. 2018. Občina Žetale je že 13. 7. 2018 objavila povabilo k oddaji ponudb za izvedbo gradbenih del. Rok za predložitev ponudb je bil 3. 8. 2018 do 10. ure, vendar do izteka roka ni bila podana nobena ponudba.

Naročnik je zato povabilo ponovil in prejel ponudbo ponudnika Zidarstvo Kodrič Milan s.p. Strokovni nadzor bo vršilo podjetje TMD Invest d.o.o. iz Ptuja, varnostni načrt in koordinacijo bo izvajal Franc Stopajnik s.p. Sicer pa bodo dela potekala tudi pod nadzorom odgovornega konzervatorja z mariborske enote Zavoda za varstvo kulturne dediščine.

Občinska uprava

PODPIS POGODBE ZA OBNOVO REGIONALNE CESTE IN IZVEDBA DEL

Dne 27. 6. 2018 je bila v prostorih Občine Žetale slovesno podpisana pogodba za obnovo regionalne ceste Kozminci-Žetale-Rogatec. Dogodka so se udeležili župan Anton Butolen kot gostitelj ter gostje dr. Peter Gašperšič, minister za infrastrukturo, Gorazd Žmavc, minister za Slovence v zamejstvu in po svetu, Liljana Herga, namestnica direktorja direktcije, Pavle Hevka, vodja projekta vzdrževanja cest, ter Marko Maučič, župan Občine Podlehnik. Pogodbo so podpisali Damir Topolko, direktor Direkcije RS za infrastrukturo, Martin Turk, direktor CP Ptuj d.d., in Boštjan Duronič, direktor podjetja Asfalti Ptuj d.o.o. Po postopku hladne reciklaže bo obnovljenih dobrih sedem kilometrov regionalne ceste, vrednost del pa znaša 2,9 milijona evrov. Rok izvedbe je konec oktobra 2018. Širina vozišča bo povečana, in sicer s 5,2 m na 5,5 m, prav tako bo urejeno odvodnjavanje. Dela v teh dneh pospešeno tečejo, odsek od zadruga do OŠ Žetale je bil zaključen že konec avgusta 2018, tako da dela niso vplivala na začetek šolskega leta. Od občinske zgradbe do OŠ Žetale je v smeri proti Rogatcu na novo zgrajenega 190 m pločnika. Pločnik je sedaj na obeh straneh ceste, posledično je večja varnost pešcev, ki sedaj lahko prečkajo cesto že pri OŠ. Vsekakor bo obnovljena cesta velika pridobitev za našo občino, saj je bila obstoječa cesta v slabem stanju in tudi nevarna za vse udeležence v prometu.

Občinska uprava

OBČINSKI PRAZNIK 2018

Občina Žetale letos praznuje 19. občinski praznik. Praznovanje bo potekalo v soboto, 20. 10. 2018 in se bo pričelo s slavnostno sejo Občinskega sveta Občine Žetale, ki bo ob 15.30 uri v sejni sobi občine. Slavnostni seji sledi osrednja občinska proslava, in sicer ob 16. uri v Večnamenski dvorani Žetale. Na proslavi bodo podeljena tudi občinska priznanja. Ob 20. uri se prične 28. kostanjev piknik, ki bo potekal v prireditvenem šotoru pri OŠ Žetale, v organizaciji podjetja Gastro d.o.o.

Vljudno vabljeni!

ŽUPAN ŽETALSKIM GASILCEM ČESTITAL IN IZREKEL ZAHVALO ZA OPRAVLJENO DELO

Slavnostna seja ob 65. obletnici PGD Žetale

V petek, 6. julija, je v Večnamenski dvorani Žetale potekala slavnostna seja PGD Žetale. Seja je bila posvečena 65. obletnici delovanja PGD Žetale. Slavnostno sejo je vodil podpredsednik PGD Žetale Jože KRIVEC, ki je po zapeti Zdravljici pozdravil vse prisotne in vabljenе goste, med katerimi so bili Anton BUTOLEN, župan Občine Žetale, mag. Janez MERC, predsednik GZ Videm, Roman CAFUTA, poveljnik GZ Videm, ter predstavniki društev PGD Tržec, PGD Videm, PGD Leskovec, PGD Sela, PGD Podlehnik, PGD Đurmanec, PGD Pekre, PGD Majšperk, PGD Majšperk-Breg, PGD Stoperce, PGD Ptujška Gora. Prisotni udeleženci slavnostne seje so z minuto molka počastili spomin na člane PGD Žetale, preminule v preteklem obdobju. V imenu slavljenca, PGD Žetale, je prisotne nagovoril predsednik PGD Žetale, Roman GAJSER, ki je orisal prehojeno pot PGD Žetale skozi 65 let. Bili so vzponi in padci, vendar je bilo osnovno poslanstvo društva skozi desetletja enako: zagotavljanje požarne varnosti na območju bivše KS Žetale in sedanje občine Žetale. Ob koncu svojega nagovora se je predsednik Roman GAJSER vsem članicam in članom zahvalil za opravljeno delo v preteklem obdobju in pozval žetalske gasilce, da s takšnim elanom nadaljujejo še naprej. Slavnostni govornik je bil župan Občine Žetale Anton BUTOLEN, ki je žetalskim gasilcem čestital ob visokem jubileju in izrekel zahvalo za dobro in požrtvovalno opravljeno delo. Posebej je izrazil zadovoljstvo, da lahko v imenu Občine Žetale s PGD Žetale podpiše pismo o nameri za nabavo gasilskega vozila s cisterno GVC -16/25.

V imenu GZ Videm je spregovoril predsednik mag. Janez MERC. V svojem nagovoru je poudaril vlogo in pomen lika gasilca, ki bi moral biti bolj cenjen in ovrednoten s strani zakonodajne veje oblasti. Kot gostje so društvu izrazili lepe želje predstavniki prijateljskih gasilskih društev: Jože ŽOHAR, predsednik PGD Pekre, Vlado Vuzem, predsednik DVD Đurmanec, in Vlado GAJSER, predsednik PGD Majšperk. Slavnostno sejo so z ubranim petjem popestrili člani Moškega pevskega zbora Kulturnega društva Žetale pod vodstvom Silva POTOČNIKA. Po zaključku slavnostne seje je sledilo družabno srečanje vseh prisotnih.

Članice in člani PGD Žetale na slavnostni seji ob 65. obletnici društva 6. 7. 2018

Dobitniki jubilejnih priznanj ob 65. obletnici PGD Žetale:

- Občina Žetale za sodelovanje in vsestransko pomoč
- Stanko VOGRINC st., častni predsednik in ustanovni član društva
- Alojz ROSIČ, ustanovni član društva
- Jože RODOŠEK, ustanovni član društva

Dobitniki odlikovanj GZ Videm:

- Stanko VOGRINC ml., odlikovanje GZ Videm
- Jože VOGRINC, odlikovanje GZ Videm
- Gašper VOGRINC, odlikovanje GZ Videm
- Stanko KRIVEC, odlikovanje GZ Videm

Družabno srečanje članov PGD ŽETALE

Skladno s programom dela PGD Žetale za leto 2018 je bilo 1. septembra 2018 organizirano družabno srečanje članov PGD Žetale. Program srečanja je bil zaradi deževnega vremena spremenjen; odpadel je pohod do podružnične cerkve sv. Mohorja. Ker se vreme po postanku na Vogrinčevi zidanici ni spremenilo, se je 30 pohodnikov vrnilo v gasilski dom, kjer se je druženje ob hrani in pijači nadaljevalo v pozne večerne ure.

Pred pohodom k sv. Mohorju 1. 9. 2018

Gasilska tekmovanja

Članice in člani PGD Žetale so na gasilskih tekmovanjih v letu 2018 dosegli naslednje uvrstitve:

Trikratni prvaki GZ Videm. Tržec, julij 2018

Članice A:

- 1. mesto – gasilsko tekmovanje GZ Videm
- 2. mesto – memorialno gasilsko tekmovanje v Zlatoličju
- 2. mesto – gasilsko tekmovanje v Mihovcah-Dragonja vas
- 2. mesto – gasilsko tekmovanje v Pekrah

Člani A :

datum	podskupina	št.por.SPIN	kratek naziv	status	vodila enota
30.8.2018	reševanje obolelih (tudi helikopterski prevozi med bolnišnicami)	12/18/000606	Potreba po AED	zaključen	ŽETALE - PGD
5.7.2018	vetrolom	12/18/000499	Padlo drevo na cesto	delno zaključen	ŽETALE - PGD
12.6.2018	reševanje obolelih (tudi helikopterski prevozi med bolnišnicami)	12/18/000443	Prvi posredovalci Čermožiše	neizpolnjen	ŽETALE - PGD
11.5.2018	poplave meteorne vode	12/18/000298	Zalite kleti v Kozmincih in Stanošini	neizpolnjen	PODLEHNIK - PGD
8.4.2018	delovne nesreče	12/18/000198	Delovna nesreča pri podiranju drevesa, Kočice, občina Žetale	neizpolnjen	ŽETALE - PGD
16.3.2018	tehnična in druga pomoč	12/18/000156	Izvilka nasedlega reševalnega vozila, Žetale	neizpolnjen	ŽETALE - PGD
7.3.2018	objekti	12/18/000125	Porušitev gospodarskega objekta	neizpolnjen	ŽETALE - PGD
3.3.2018	tehnična in druga pomoč	12/18/000105	Odstranjevanje snega s strehe, Čermožiše	neizpolnjen	ŽETALE - PGD
9.2.2018	reševanje obolelih (tudi helikopterski prevozi med bolnišnicami)	12/18/000066	AED Žetale	zaključen	ŽETALE - PGD
3.2.2018	snegolom	12/18/000053	Padlo drevo Čermožiše	zaključen	ŽETALE - PGD
1.2.2018	reševanje obolelih (tudi helikopterski prevozi med bolnišnicami)	12/18/000045	Pomoč prvih posredovalcev in AED v Čermožišah	zaključen	ŽETALE - PGD
2802	poslano GZS	18.6.2018	ŽETALE	ČRNOMELJ 2018	

Skupaj 12 intervencij do 1. 10. 2018.

- 1. mesto – tekmovanje GZ Videm
  - 1. mesto – memorialno tekmovanje v Zlatoličju
  - 2. mesto - gasilsko tekmovanje v Mihovcah-Dragonja vas
- Čestitamo!**

Število intervencij se povečuje.....

Delo na področju operativne in PGD Žetale poteka nemoteno. Vrstijo se redne mesečne vaje, redni pregledi opreme in tehnike. Vse z namenom, da lahko gredo operativni člani društva na intervencije, ko je to potrebno. Iz priloženega seznama je razvidno, da se število intervencij povečuje. Poveljnik PGD Žetale, tov. Dejan BELE, zagotavlja, da so operativni člani pripravljene posredovati v primeru vseh vrst nesreč. Če česar ne zmorejo sami, se lahko obrnejo na tovariše sosednjih društev za pomoč, ker gasilska solidarnost ne pozna meja.

Zaključek

Mesec oktober je mesec požarne varnosti. To je čas, ko v gasilskih društvih pripravimo številne aktivnosti, ki se nanašajo na področje požarne varnosti ter zaščite in reševanja. Izvedli bomo naslednje aktivnosti:

- * društvena gasilska vaja, ki bo 12. 10. 2018 na lokaciji podjetja BIO-LES v Dobrini (Prekože)
- * sodelovanje na Kostanjevem pikniku – požarna straža
- * pregled hidrantov na območju občine Žetale
- * pregled tehnike in opreme v PGD Žetale
- * evakuacija OŠ in Vrtca Žetale

Člani PGD Žetale so pomagali pri odpravi posledic elementarne nesreče v Črnomlju 18. 6. 2018

* srečanje članov PGD Žetale in Lovske družine Žetale
Občankam in občanom Občine Žetale iskreno čestitamo ob 19. občinskem prazniku z željo, da njihovo življenje poteka varno.

Jože KRIVEC

KO O ŽIVLJENJU ODLOČAJO MINUTE!

Občina Žetale ni samo ena izmed najmanjših občin v državi, je tudi ena izmed najbolj oddaljenih občin glede na dostopni čas nujne medicinske pomoči (NMP) v državi. Gasilci PGD Žetale smo se tega začeli zavedati že pred časom, zato smo pri nabavi opreme in usposabljanjih dodatno pozornost posvetili ravno tematiki nujenja prve pomoči. V letošnjem letu smo skupaj z Občino Žetale in Službo nujne medicinske pomoči ZD Ptuj organizirali tudi prvo usposabljanje za prve posredovalce v naši občini.

Zakaj so prišli gasilci, če smo klicali rešilca?

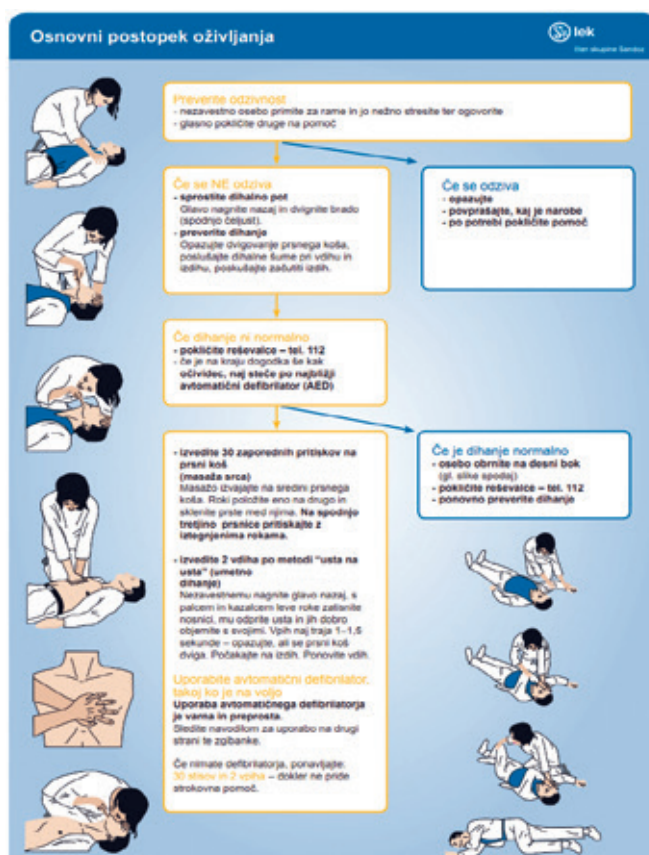
Prvi posredovalci smo »prostovoljna polstrokovna« veja nujne medicinske pomoči, lahko bi rekli, da smo nekakšna podaljšana roka zdravnika. Prvi posredovalci smo člani gasilskih društev ali drugih sil sistema zaščite in reševanja in se aktiviramo na zahtevo dežurnega zdravnika NMP, preko regijskega centra za obveščanje. Nikakor ne nadomeščamo zdravnika ali ekip NMP, vendar z njimi sodelujemo in lahko zaradi naše številčnosti ter lokalne prisotnosti pomembno vplivamo na preživetje. Usposobljeni in opremljeni smo za nujenje pomoči pri vseh življenjsko ogrožajočih stanjih, kot so nezavest, srčni zastoji s temeljnimi postopki oživljanja (TPO) in uporabo avtomatskega zunanje defibrilatorja (AED), zapore dihalnih poti s tujki, krvavitve, poškodbe ...

Prvi posredovalci PGD Žetale

V projekt prvih posredovalcev smo se v PGD Žetale vključili prostovoljno, saj gasilska služba ne opredeljuje takšne oblike posredovanja. Glavna razloga za to odločitev sta bila predvsem geografski položaj, ki občino umešča na zemljevid v veliki oddaljenosti od prve NMP (ZD Ptuj), in demografska sestava prebivalstva občine, saj se zavedamo, da se s starostjo povečuje možnost določenih nujnih posredovanj, kjer minute odločajo o preživetju. Kot sem omenil že prej, smo v letošnjem letu izvedli tudi prvo usposabljanje prvih posredovalcev v našem društvu. Usposabljanje se je po programu usposabljanja PPO v organizaciji NMP ZD Ptuj udeležilo 25 naših članov, ki so ga tudi uspešno zaključili. Vendar, kot za vsa znanja velja tudi tukaj, da »vaja dela mojstra«, zato dajemo v PGD Žetale velik poudarek utrjevanju pridobljenega znanja na rednih operativnih vajah, kjer skozi analize, pogoje in scenarije izvajamo in izboljšujemo našo pripravljenost ter strokovno usposobljenost. Preverjanje in dopolnjevanje znanja je tudi po programu PPO NMP ZD Ptuj predvideno vsakoletno, tako da bomo morali svoje znanje preverjati in dopolnjevati tudi v sodelovanju z NMP ZD Ptuj.

Oprema prvih posredovalcev

V PGD Žetale smo že pred leti skupaj z Zavarovalnico Triglav pridobili takrat prvi avtomatski zunanji defibrilator (AED) v občini. Trenutno imamo v občini dva AED-ja, z enim razpolagamo v PGD Žetale, drug pa je nameščen v zunanji omarici v naselju

vir: Marko Gričar, LEK <http://www.szum.si/media/uploads/files/TPO.pdf>

Dobrina (Rdeči križ Žetale). V lanskem letu smo od Civilne zaščite Občine Žetale prejeli v uporabo kovček s sanitetnim in dodatnim materialom za nujenje prve pomoči. V PGD Žetale smo nabavili še dodatno opremo za iznos, prenos ter imobilizacijo poškodovancev, telovnike, ki nudijo vsaj osnovno zaščito, in odlagalni prostor za pripomočke pri opravljanju nalog.

Stanje dobrega pol leta po organiziranju prvih posredovalcev PGD Žetale?

Da se je odločitev, da pristopimo k projektu prvih posredovalcev, izkazala za pravilno, lahko sklepamo iz statistike posredovanj v tem »kratkem« času. Od začetka projekta (letos) do danes je enota prvih posredovalcev PGD Žetale posredovala na kar 5 intervencijah. Enota PGD Žetale je za odziv in prihod na mesto intervencije v povprečju potrebovala 5-10 min, kar je znatno manj, kot je za prihod potrebovalo reševalno vozilo NMP. Vsem občanom smo nudili ustrezno pomoč v skladu z možnostmi do prihoda ekipe NMP. Gasilci že dolgo nismo več tisto, za kar smo bili v preteklosti prvenstveno ustanovljeni: »požarne brambe«. Reševanja postajajo tehnično vse bolj zahtevna, zahtevnost pa povečujejo tudi nove oblike nesreč in pomoči, kar zahteva nova znanja in izkušnje. Še vedno pa intervencija od gasilca zahteva predvsem mirno kri, pogum in osredotočenost. Prostovoljna gasilska društva prevzemamo vse pomembnejšo vlogo v vseh oblikah pomoči.

za PGD Žetale
Nejc Sakelšek

STROJNI KROŽEK ŽETALANEC OSVOJIL KRVAVEC

Strojni krožek Žetalanec je v okviru letnega plana dela za leto 2018 že februarja določil termin 1.09.2018 za poletno strokovno ekskurzijo. Žal nam je prav v tem terminu vreme ponagajalo, zato smo bili primorani ekskurzijo prestaviti za en teden. Za nekatere je to bila dobra novica, za nekatere pa žal slaba, saj se je ravno v tem tednu pričela sezona trgatev. Drugo soboto v septembru smo se v ranih jutranjih urah odpeljali proti Gorenjski. Po daljšem deževnem obdobju smo upali, da nam bo ta dan vreme naklonjeno. In res, bolj smo se približevali Ljubljani, lepše je bilo vreme, česar mi Štajerci nismo ravno vajeni, saj velikokrat radi porečemo, da gremo iz meglene Ljubljane na sončno Štajersko.

Po naši stari navadi smo se na poti ustavili za kavico in zajtrk, potem pa se napotili k prvemu predvidenemu postanku. Pot nas je peljala do Cerkelj na Gorenjskem. Tam je vas Velesevo, ki je poznana po dominikanskem samostanu Adergas z mogočno cerkvijo Marijinega oznanjenja. Naključje je nanese, da smo cerkev Marijinega oznanjenja obiskali ravno na dan praznika Mali šmaren ali Marijinega rojstva, ko so se v tej župniji pripravljali na največje letno romanje. Tamkajšnji župnik Slavko Kalan nas je ob vходу v cerkev prijazno pozdravil in nas na zanimiv in hudomušen način popeljal po cerkveni ladji in župnišču. Nekoč samostanska, danes župnijska cerkev Marijinega oznanjenja v Velesovem oziroma v Adergasu ima bogato zgodovinsko in kulturno dediščino. Leta 1238 so tja prišle nemško govoreče nune plemiških rodbin z okolice Dunaja. Te so s seboj prinesle bogato dediščino, s katero so kupovale posestva. Hlapci, ki so tu delali, so okrog samostana kmalu začeli graditi hiše. Tako je nastala vas Adergas in tudi ime so ustvarile nemško govoreče nune. Bogat samostan so večkrat napadli Turki in ga končno razrušili leta 1471. Danes je od prvotnega samostana vidnih samo nekaj ruševin, ohranjen pa je Marijin kip. Znano je, da so ga nune ob napadu Turkov skrbno skrivale v bližnjem gozdu. Sedanjo baročno božjepotno cerkev in samostan so začeli graditi leta 1732 po načrtih Gregorja Mačka in italijanskega arhitekta Zullianija. Cerkev hrani bogato dediščino Kreamerschmidtovih slik in najstarejši Marijin kip na Slovenskem. Johan Schmidt, iz mesta Kreams blizu Dunaja, je ustvaril sedem mogočnih slik, ki krasijo glavnega in stranske oltarje. Pod cerkvijo smo si ogledali grobnice, v katerih je pokopanih nekaj sester in dva duhovnika. Več grobov katakomb je zaradi razpusta samostana ostalo praznih. Ob zaključku prijetnega ogleda nas je, na

naše presenečenje, v župnišču čakala bogata pogostitev.

V prijetnem vzdušju smo zapustili Velesevo in se odpeljali na ogled Čebelarstvo-kmečkemu muzeju v Spodnjem Brniku. Pričakal nas je Franci Strup, čebelar in zbiratelj kmečkega orodja, ki ima v obnovljeni stari hiški urejeno bogato zbirko čebelarstva in starin. Gospod Franc nam je razložil, da je Čebelarstvo-kmečki muzej rezultat družinskega dela. Predstavil nam je zgodovino in delo kmečkega življenja in čebelarstva. Tudi tukaj ni šlo brez tekoče dobrodošlice. Po ogledu so nas domače gospodinjice presenetile s sveže pečenimi kolački, medom, sokom, čajem in vinom. Mize so se šibile pod dobrotami. Ugotovili smo, da ne drži več rek, da boš na Gorenjskem ostal lačen in žejen. Čas nas je priganjal in po nakupu čebelarstvih izdelkov smo se odpeljali do spodnje postaje kabinske žičnice pod Krvavcem, ki nas je popeljala do zgornje postaje, nato smo se s sedežnico popeljali še do hotela Krvavec, kjer nas je pričakalo okusno kosilo. Krvavec se v poletnem času prelevi v gostoljubno oazo za pohodnike, predvsem zaradi svežega gorskega zraka, čudovitih razgledov, domače kulinarike, številnih zdravilnih zelišč, urejenih pohodnih in kolesarskih poti ter Plečnikove kapele Marije Snežne. Po kosilu so se nekateri odpravili na krajši polurni sprehod, drugi so prosti čas porabili za zabavno igro z ruskimi keglji in lokostrelstvo. Spet tretji so se z otroci podali v poletni park Krvavec, ki nudi številne aktivnosti za otroke: plezanje, spuščanje s tubo, karting, kolesarjenje ... Pred spustom v dolino smo se zbrali v hotelu Rozka, ki se nahaja v neposredni bližini zgornje postaje kabinske žičnice na planoti Gospinc, na 1.491 m nadmorske višine. Popili smo kavico in se naužili prelepega razgleda na dolino ter se z žičnico odpeljali v dolino. Utrujeni od svežega zraka in lepot narave smo se odpeljali nazaj domov. Po poti smo sicer še ugotavljali, da nam je ob izjemni gostoljubnosti Gorenjcev v prtljažniku ostajalo kar nekaj hrane, zato smo se po svojih najboljših močeh trudili, da bi bile zaloge minimalne. Na poti je tekla beseda o čudovitih doživetjih na preteklih ekskurzijah in nekateri so bili že z mislimi pri načrtih za prihodnje. V temi smo odšli in v temi smo se vrnili. Za nami je bila spet ena prijetna izkušnja.

Petra P.

PRIKAZ DELOVANJA KOSILNIC

Po lanskem zelo uspelem prikazu delovanja kosilnic in mulčerjev v Kočicah, ko so se predstavili vsi najpomembnejši proizvajalci in zastopniki tehnološko naprednih kosilnic, a nam jo je zagodel dež in nismo uspeli videti vseh sposobnosti te mehanizacije, smo letos povabili posamezne zastopnike. Prvi so se odzvali v podjetju Fužinar Batuje, ki zastopa program Rapid, letos so predstavili tri njihove modele kosilnic.

Najmanjša med njimi je bila hidrostatska kosilnica za hribovske terene REX, ki je namenjena košnji strmin do 120 % naklona. Opremljena je bila s 7 KM motorjem Subaru Robin, zobatimi kolesi in komunalnim grebenom za košnjo grmičevja debeline do 3 cm.

Srednja kosilnica ima prav tako hidrostatski pogon z imenom MONTA in je že razred zase za košnjo po strminah. Opremo le-te je poleg mrežastih kovinskih koles sestavljal še greben širine 160, ob straneh brez kosilnih prstov, tako da se ob košnji v že pokošeno travo ne zamaši. Moč te kosilnice je 14 KM z bencinskim Subaru motorjem, premaguje pa 120 % naklona. Vse te kosilnice imajo brezstopenjsko spreminjanje hitrosti: naprej s hitrostjo košnje do 8 km in nazaj do hitrosti 4 km.

Najmočnejša prikazana kosilnica je bila ORBITO z motorjem Vanguard moči 23 KM in opremljena z mulčerjem širine 110 cm.

Po osnovni predstavitvi teh kosilnic so nam prijazni zastopniki zaupali, da jih sami preizkusimo in res se nas je našlo kar nekaj pogumnih kmetov. Zagrizli smo v Skokov breg, kjer smo lahko preizkušali te stroje do njihovih skrajnih meja. Po dobrih dveh urah košnje in ob nekaj pomoči Srečka z gorskim traktorjem smo zvečine s slabimi tremi hektarji opravili. Kosilnice so se izkazale za zelo dober pripomoček, res pa je, da mora za njimi hoditi in jih upravljati prav tako sposoben možakar. S kosilnico REX, ki je bila opremljena s komunalnim grebenom, ki je bolj robustne izvedbe, smo z lahkoto kosili tudi grmičevje debeline do 3 cm, kar je bilo debelejšo, pa so člani krožka, ki jim je gozdarstvo blizu, pospravili z motornimi žagami.

Za konec lahko povzamem, da so vse predstavljene kosilnice za res vrhunske izvedbe in bi tudi iz vidika varnosti še kako prav prišle na haloških strminah, žal pa imajo samo eno malo napakico, in to je cena. Zato upajmo, da bo v naslednji finančni perspektivi na čelu z novo kmetijsko ministrico, ki izhaja s ptujskega konca, več sredstev namenjenih za posodobitev haloških kmetij s čim manj zamotanimi razpisi.

Izidor

JUNIJSKA DNEVA

V eni izmed prejšnjih številčk Ž. N. sem napisala krajši sestavek 'Sprehod k cerkvi Marije Tolažnice' in na pobudo ge. Berte Letonja razmišljala o starosti cerkve, ki je v letu 2017 praznovala 300-letnico. V nedeljo, 17. junija, sem se pripeljala do cerkve Marije Tolažnice. Obetal se mi je prijeten kulturni nedeljski popoldan ob prvem koncertu Mešanega cerkvenega pevskega zbora. Tiho čakanje na vesel začetek, pozdravni nagovor voditeljice koncerta, ge. Simone Krčar, aplavz in ubran začetek koncerta 'Oznanil je angel'. Nato vklop petih odpetih pesmi, posvečenih času adventa, in veselo pričakovanje božiča.

Drugi sklop pesmi je bil namenjen času posta in velike noči. Nato so nastopili mladi gosti, SKUPINA ZA5, ubrano zvočno petje, ki se je razlegalo po akustični cerkvi, dolg aplavz in zaključni tretji vsebinski sklop pesmi 'Obdobje čez leto'. Pevci in pevke, ki so nekoč negovali ljudsko petje ob svetih mašah, so dobili priznanje. Odgovorni oz. tisti, ki so prispevali k lepemu koncertnemu petju, so sprejeli simbolno darilo. Pevci in pevke Mešanega cerkvenega pevskega zbora so dobili pisna priznanja. Posebna zahvala je bila izrečena gospe Petri Plajnšek za odlično organizacijo. Seveda

gre največja zahvala g. Cirilu Čušu za vzpodbudo, da je nastal organiziran zbor. Ob rednih vajah dosegajo zavidljive uspehe. Vse priznanje oz. zahvala pa pripada zborovodju, g. Silvu Potočniku. Bil je čudovit nedeljski popoldan, ki me je z odlično zapetimi melodijami spremljal vse tople poletje in v septembru je spomin na glasbeno doživetje še vedno živ. Minil je tudi zadnji dan v rožniku, ki se je zaključil z romanjem na SVETE VIŠARJE. Odlična organizacija in veselo razpoloženje sta bila prijatelja vseh, ki smo prepotovali lep del naše Slovenije in v soncu z višine 1776 metrov opazovali okolico na sosednji italijanski strani. Bilo je najlepše. Hvala!

M.K.

IZ RIMA DO MOHORJA

Lepo pozdravljeni, bralci Žetalskih novic. V tem prispevku vam bom opisal, kako smo v Strojnem krožku Žetalanec preživeli krassen dan. Sam naslov je za »nepoznavalce« malce zavajajoč, saj bi mislil, da smo morali narediti krepko čez tisoč kilometrov za to pot. Pa to ni bilo potrebno, saj imamo tu v Žetalah vse, kar je potrebno za takšen projekt, in sicer tradicionalni pohod s sveto mašo in piknikom članov SK Žetalanec in prijatelji.

15. avgusta smo ponovili pohod do podružne cerkvice sv. Mohorja in Fortunata na Kupčinjem Vrh, ki upravno še spada v župnijo Žetale. Tokrat smo za izhodišče izbrali Športni park Rim, ki so nam ga za ta dan odstopili v ŠD Rim. Lokacija je bila odlična za naš namen (hvala ŠD Rim za pomoč). Zbiranje članov in simpatizerjev se je začelo ob deveti uri, ko je tudi Marjan iz Gastroja dvignil glas (in kahalnico) v pozivu k odličnemu obroku, ki ga je bilo potrebno »pospraviti« pred potjo.

Sledil je pozdravni govor predsednice Petre in tehnična navodila vodje Izidorja, nakar smo se odpravili na pot. Ta nas je vodila najprej v hrib čez Menik, od koder se je z vrha odprl krassen pogled vse naokoli, tja do Ravne gore na eni in Boča na drugi strani. Sever in jug sta pokrivala Jelovica in Macelj (po naše kar Log). Pot nas je vodila naprej (po svežem okrepčilu, seveda) čez Sep in Sotensko do Kukme, pod katero smo zavili desno in čez dvorišče domačije v Zavijeku v hrib, kjer smo pri Jusovi kleti nujno izrabili minuto odmora. Nismo se še prav odžejali, ko se je zasllišal zvon cerkvice, ki je naznanil, da so naši najhitrejši pohodniki že na cilju. Ja, se vidi, da mladina zmore tudi brez »obveznih« postankov ob poti. Cerkev sv. Mohorja nas je pričakala s hladom in senco debelih zidov, grajenih še za časa turških vpadov na naša obmo-

čja. Turki na konjih nas že dolgo ne ropajo več, že dolgo ni več tudi mežnarije in pokopališča ob njej. Še zmeraj pa lahko uživamo ob pogledu na severno stran Donačke gore in Resenika z bujno rastočimi gozdovi. V dolini nas vabi cesta, ki pelje skozi Travnj potok do vasi Čermožiše in naprej na Završe in Podgoro proti Žetalam. Še bi lahko občudovali razgled, pa smo morali v cerkev, saj nas je župnik, g. Janko Frangež, že vabil k maši. Ta je bila darovana v namen pokojnih in živih članov SK Žetalanec. Po maši, ki jo je g. Janko popestril s svojim razmišljanjem o človeških vrednotah in smislu življenja, smo se zbrali pred cerkvico in napravili nekaj skupnih fotografij za spomin. Malo nam je že pričelo kruliti po trebuih, zato smo se odločili, da dolgo ne bomo ostali in smo se podali nazaj. Pot nas je peljala skozi Kupčinji Vrh čez Klanec do potoka, od tam pa v breg čez Pušjek in na Sep, kjer je bila pri Korezovi kleti nujna (osvežilna) prva pomoč. Od tam smo veliko lažje prehodili pot čez Pušo v Jesenico ter ob istoimenskem potoku po cesti do glavne ceste Majšperk-Žetale. Zatem nas je pot hitro pripeljala na izhodišče pohoda. Prijetno je bilo sesti k mizam v senci visokih dreves, ki se nagibajo nad športnim parkom in nudijo hlad v vročih poletnih dneh. Tudi sedaj, ob naši vrnitvi, smo bili deležni Marjanovega veselega nasmeha in še bolj »vesele« kulinarike z njegovega žara. Polni lepih vtisov smo nazdravili in ob glasbi in pogovoru posedeli vse do mraka. Lep dan smo preživeli v krogu prijateljev in tako naj bo tudi drugo leto, ko se dobimo ob istem času na drugem mestu. Pa prisrčno pozdravljeni do takrat.

Franc S.

KOSTANJEV PIKNIK ŽETALE

- SOBOTA; 20.10.2018:

- ob 12.00 uri – pričetek peke vola

- od 14.00 ure dalje:

živa glasba s polno gostinsko ponudbo

družabne igre

otroške animacije z napihljivimi igrali

nastop folklorne skupine KOŠUTA iz Poljčan

nastop plesne skupine Markovske grabljice

obisk oldtajmerjev (razna društva)

predstavitve svetovnega prvaka v motokrosu – g. TIM GAJSER

(na voljo bo ogled avtodoma, motorjev in tržnica)

IZLET NA OTOK LASTOVO

Julij, poletni mesec, ko se v krožku odpravimo na poletni izlet, ki je hkrati tudi dopustniško obarvan. Letos smo se napotili na otok Lastovo, ki je od obale najbolj oddaljen naseljen otok. To smo hitro spoznali, saj smo s trajektom do tja potovali skoraj šest ur, a je kar hitro minilo: nekateri so si malo oddahnili, drugi kartali, tretji opazovali otočke ...

Po prihodu na otok in zavzetju naših sob v hotelu za naslednje 4 noči je sledilo prosto popoldne za kopanje ali sprehod po okolici. Drugi dan smo pobljše spoznavali otok, ki ima 46 vrhov, 46 kraških polj, 46 kilometrov obale, isto število otočkov in tudi 46 cerkvic. Z avtobusom smo se popeljali v bližino najvišjega vrha na otoku z imenom Huma, ki meri 417 metrov, a čisto na vrhu je vojaško območje z antenami in radarjem, tako da ni dostopen vsem. Je pa bil lep razgled na dolino, ki ga je na trenutke malo motila meglica. Nekateri smo preizkusili naše planinske sposobnosti in osvojili vrh Sozanj, ki je le malo nižji od Huma. Sledil je sprehod skozi Lastovo in ogled vseh zanimivosti tega kamnitega mesteca, ki ga je vodila lokalna vodička. Po vrnitvi v hotel je nekateri izmučene od planinarjenja premagal spanec do večerje, ostali pa smo preverjali, če je morje še vedno slano.

Tretji dan našega potepanja je bil namenjen vožnji z ladjico med zanimivimi otočki, ki obdajajo Lastovo. Pristali smo v mirnem zalivu s peščeno plažo, kapitan ladje in njegov pomočnik sta zakurila ogenj, očistila ribe in po dobrih treh urah kopanja smo si privoščili čisto pravi ribji piknik v naravi. Nazaj smo pa imeli možnost preizkusiti kar precej vzvalovano morje. Tisti, ki nismo imeli prostora pod streho, smo užival v dobri uri zanimivega tuširanja, ko je ladjica rezala kar precej velike valove. Sobota je bila prosta, zato smo se popeljali do lepe urejene plaže, ki ima skoraj enako ime kot naš turistični biser ob obali – Porto rose, preživeli lep dan na plaži, v vodi in ob srkanju koktajlov. Če smo hoteli v nedeljo opraviti kakšen ogled, smo morali vstati bolj rano kot doma za v hlev ali v službo, saj so nas budili že pred 4. uro, ob pol peti pa smo se že vozili s trajektom nazaj proti Splitu. Tisti, ki nas ni premagal spanec, smo lahko občudovali sončni vzhod na morju, popili kakšno kavo, v Veli luki napravili še kakšno fotografijo in že smo se bližali kopnemu; še nakup spominkov na »Splitski rivu«

in vožnja v smeri Slovenije. Vmes pa še zanimivi postanki. Prvi je bil vasica Smiljan, rojstni kraj izumitelja Nikole Tesle, kjer smo se malo naelektrili, se seznanili z vsemi njegovimi izumi in polni pozitivnega naboja krenili protu kraju Kuterevo, kjer smo najprej na prijetnem, zelo domačem kmečkem turizmu pregnali lakoto iz naših misli, zraven pomagali Hrvatom navijati za nogometno zmago, čeprav smo vedeli, da bodo izgubili, pa nismo upali povedati na glas, ker je bil naš gostitelj z nami preveč prijazen, da bi si pokvarili gostoljubje. Naš uradni del izleta smo zaključili z ogledom zavetišča za medvede, ki jih je človek hote ali nehote pregnal iz narave, nekateri pa so utrpeli poškodbe od lova ali min, ki so ostale zakopane po vojni.

Vse lepo prehitro mine, zato smo na poti domov skupaj skovali plan, da se čez leto dni ponovno podamo na jug, s seboj povabimo še kakšnega harmonikarja – letos je za dobro voljo in zabavo poskrbel kar voznik Dragan, ki je zvečer volan zamenjal za svojo harmoniko. Če si boste tudi vi, ki bebirate te vrstice, zaželeli nekaj dni oddiha v dobri družbi, pa se nam kar korajžno pridružite že julija v naslednjem letu.

Izidor

ŽETALE

PROGRAM PRIREDITEV OB 19. OBČINSKEM PRAZNIKU IN 28. KOSTANJEVEM PIKNIKU »ŽETALE 2018«

Sobota, 20. oktober 2018

- ob 15.30 uri: slavnostna seja Občinskega sveta občine Žetale – sejna soba Občine Žetale
- ob 16. uri: osrednja proslava ob 19. občinskem prazniku Občine Žetale – Večnamenska dvorana Žetale
- ob 20. uri: 28. Kostanjev piknik – organizator GASTRO d.o.o.

Nedelja, 21. oktober 2018

- ob 10. uri: sv. maša v župnijski cerkvi
- ob 11.30 uri: srečanje starejših občanov Občine Žetale – Večnamenska dvorana Žetale
- ob 14. uri: Sveta Štefa – humoristična predstava v izvedbi dramske sekcije ŠKD-a Sv. Petar Brezno iz Huma na Sutli – vstopnine ni (zbirajo se prostovoljni prispevki)

VLJUDNO VABLJENI!

AKTIVNOSTI DRUŠTVA PODEŽELJSKIH ŽENA NAŠE OBČINE

Da bi vestno izpolnile letni delovni plan Društva podeželskih žena Občine Žetale, smo se članice 3. julija 2018 ob 7.00 iz Žetal odpravile na letno ekskurzijo. Napolnile smo avtobus in prijazen ter izkušen šofer nas je peljal po Sloveniji. Glavni načrt je bil popotovanje po Beli krajini, na sončno stran Gorjancev. Prva postaja je bila Lukovica, kjer smo spile jutranjo kavico. Pot smo nadaljevali preko Ljubljane, kjer se nam je pridružila vodička Alenka. Slikovito nam je predstavljala kraje, na katere se nam je ponujal pogled skozi okno avtobusa. Mudilo se nam je k pouku in učitelju Jožetu Matekoviču na Radovico, ki je 6 km oddaljena od Metlike. V stari tipični leseni belokranjski hiši iz 18. stoletja smo zaigrali skupno učno uro. Na humori- stično-zabavni način smo spoznali Belo krajino, značilno belo- kranjsko nošo, kulturo, zgodovino, kulinariko pa tudi glasbila. Učitelj je bil strog, tudi pravičen, za nedisciplino je bila kazen stanje v kotu in klečanje na koruzi. Za članice našega društva kazen ni bila potrebna, saj so bile sposobne narisati vsako ukazano naročilo, dobro so odgovarjale na različna vpraša- nja. Tako je minila učna ura, ki je zajemala poučevanje iz časa Franca Jožefa in pa šolskega leta 1957/58. Za marljivost in jas- ne odgovore nam je učitelj osnovne šole BISTRA BUČA podelil spričevala s podpisom Josipa Matekoviča. V kraju Radovica, Ljudska republika Slovenija je znanje zajemalo ocene iz:

- zgodovina Bele krajine
- lepopisja
- ročnih spretnosti
- petja in glasbe
- vedenja

Sledilo je skupinsko fotografiranje, odhod in vožnja mimo Rosalnic do Treh far, kjer se za obzidjem stikajo tri gotske cerkve. Ime kraja Rosalnice izvira iz starega običaja rusalje. Poganski Slovenci so nekoč ob pomladnih dneh zažigali kresove na gro- bovih. Zanimivo belokranjsko pot smo nadaljevale v Drašiče, kjer smo imele na Turistični kmetiji Simonič kosilo. Gospodar nas je seznanil z zanimivostmi belokranjskih krajev, govoril je o ljubezni do vinske trte in nam ponudil dobro rdeče in belo vino. V popoldanskem času smo si ogledale Belokranjski mu- zej v Metliki. Urejen je v metliškem gradu, ki je bil omenjen že

leta 1456, bil je obramba pred krvavimi turškimi vpadi. Zani- miva je tudi cerkev sv. Nikolaja. V vasi Otok stoji sredi trav- nika letalo DC-3 kot spomin na zasilna partizanska letališča v času druge svetovne vojne. V Črnomlju smo lahko opazile še posledice junijskega neurja, tudi naselje Romov, in skozi Suho krajino prispele v Žužemberk. Sprehodile smo se po kraju in se v gostišču posladkale s sladoledom. Sonce se je nagibalo k zatonu in vožnjo smo nadaljevali proti Štajerski, a smo se ustavili še v Trojanah in v avtobusu je zadišalo po krofih. Nebo se je pripravljalo na nočno nevihto, z zanesljivim domačim šoferjem Ervinom pa smo uspešno prispele v Žetale in pri iz- stopu iz avtobusa se je iz bliskovitega neba ulilo kot iz škafa. Zanimiv in bogat julijski izlet se je zaključil ob 23.00 uri. Morda naslednje leto prepotujemo še Prekmurje. Vroči, muhasti časi so mimo, narava bo pripravljena na počitek, za članice našega društva se bodo pričela izobraževanja s področja kulinarike. Družile se bomo v šolski telovadnici. Marsikaj zanimivega smo sklenile 2. oktobra 2018, ko smo se v naši klubski sobi dogo- vorile o sodelovanju na 19. občinskem prazniku. Naša predse- dnica ga. Darinka nas bo seznanjala z novostmi, nas gostila ob izteku leta 2018 in življenje se naj nadaljuje v zdravju, uspehih in prijateljstvu. Preberite Ž.N. in uspešno prehodite barviti je- senski čas. Napočil pa bo čas, ko se bomo sprehodili po beli odeji in čakali na tisto čarobno pomlad.

Za društvo, M.K.

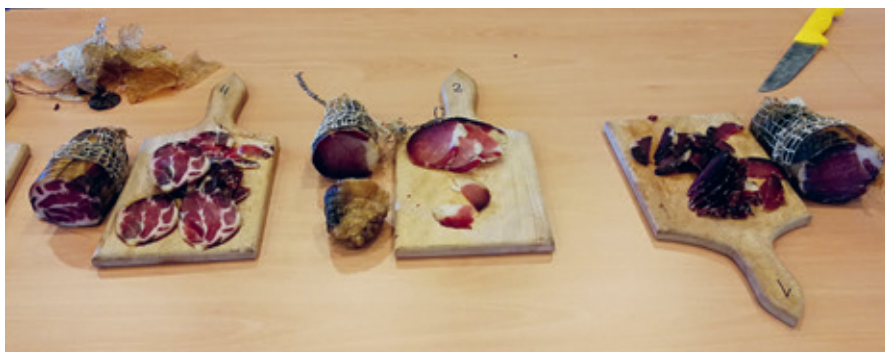
OCENJEVANJE SUHOMESNATIH IZDELKOV V ŽETALAH

Delavsko društvo hribovskih kmetij in podeželja je 21. aprila v prosvetni dvorani v Žetalah priredilo ocenjevanje suhomesnatih izdelkov. Ocenjevanja se je udeležilo lepo število obiskovalcev; eni so prinesli izdelke na ocenjevanje, drugi pa so samo obiskali dogodek.

Za ocenjevanje, ki je potekalo v dobrem vzdušju, je bila zadolžena strokovna komisija, ki je po daljšem času zaključila ocenjevanje in razglasila rezultate. Podelila je dve zlati priznanji: Martinu Korezu za salamo in Jožetu Širovniku za haloško bunko. Srebrna priznanja so prejeli Polona Medved za salamo, Martin Korez za haloško bunko, Franc Cep za haloško bunko, Jože Širovnik za salamo in David Zakešek za salamo.

Na koncu je komisija pohvalila vse izdelke. Nekaterim je zmanjkalo malo točkovne sreče ali je bilo malo nepredvidnosti pri sušenju, ampak ne glede na vse so bili izdelki okusni in lepi. Na koncu je bilo zelo živahno s pokušino vseh izdelkov in tudi dobro haloško kapljico.

Za DHKP: Jože C.

POGOVOR S TJAŠO GAJŠEK

Pozdravljena! V Žetalskih novicah te predstavljamo kot članico dramske skupine Kulturnega društva Žetale. Se lahko še sama predstaviš?

Tjaša: Stara sem 20 let in študiram primerjalno književnost in literarno teorijo v Ljubljani. Zase bi rekla, da sem ambiciozna, odkrita in poštena, umetniška duša, ki na svet in ljudi gleda skozi rožnata očala. Strastna ljubiteljica kapučina z okusom bele kave in kokosovega sladoleada, zadnje leto pa me presenetljivo navdušuje tudi šport. Rada se smejem in uživam v dolgih popoldanskih sprehodih in še daljših pogovorih s prijateljicami in družino. Rada in veliko govorim, a tudi poslušam, zanimajo me ljudje in njihove nenavadne ali povsem običajne življenjske zgodbe. Zaljubljena sem v naše lepe Haloze, obožujem pohajkovanje po ljubljanskih ulicah in se nasploh navdušujem nad malenkostmi, ki jih prinaša življenje, saj me njegova nepredvidljivost vedno znova očara.

V osnovni šoli si bila odlična učenka. Redno si nastopala na raznih prireditvah. Kako si preživela gimnazijska leta?

Tjaša: Zdaj, ko imam za sabo prvo leto študija, ugotavljam, da na fakulteti uživam veliko bolj, kot sem v gimnaziji, čeprav moram priznati, da so bila tudi gimnazijska leta zelo lepa. Gimnazija Ptuj mi je ponudila veliko priložnosti za literarno ustvarjanje, sodelovala sem na različnih natečajih, tekmovanjih, vodila nekaj prireditev in tudi sama imela možnost sooblikovati dogajanje na šoli. Bila sem zagnana gimnazijka, s sošolci in profesorji sem se dobro razumela, bi si pa želela, da bi leta v srednji šoli jemala manj resno in bila kot gimnazijka bolj sproščena.

Kaj je bil glavni razlog za izbrani študij? Zakaj Ljubljana?

Tjaša: Ob starejši sestri sem se naučila brati, še preden sem stopila v osnovno šolo, zato sem kmalu začela z užitkom požirati knjige. Pri spisih, natečajih in Cankarjevih tekmovanjih sem bila zmeraj v ospredju,

ure slovenščine pa so bile moj najljubši razdelek na urniku. Predvsem pa – kar se lahko sliši precej osladno, a je vendar res – sem zmeraj čutila neko prav posebno ljubezen in naklonjenost do zapisane besede. In ta v vsej svoji lepoti zaživi prav v literaturi. V Sloveniji obstaja samo en oddelek primerjalne književnosti in ta je na Filozofski fakulteti v Ljubljani, zato je bilo bivanje v prestolnici v izbiro študija pač vzeto v zakup.

Mislím, da si zadovoljna z izbranim študijem. Kako poteka študijsko leto? Vem, predavanja, izpiti ... To je lahko zelo zanimivo ali pa tudi ne. Torej, kaj te vleče, da (morda) rečeš: To je to!

Tjaša: Imam zelo nenavaden urnik; predavanja, vaje in seminarji so raztreseni čez cel dan. Tako sem recimo lanske četrtke začnela z vajami nemščine ob 8. uri zjutraj in fakulteto zapuščala zvečer ob pol desetih, vmes pa imela veliko prostih ur. Študij na filozofski fakulteti je zato poseben izziv tudi pri organiziranju časa. Izpi-

tnih obdobij sem se kot brucka lotevala z veliko strahospoštovanja, pred profesorji sem na začetku trepetala, vsake obveznosti pa se lotevala z veliko natančnostjo. Danes hodim na faks z veseljem, hkrati pa se udeležujem tudi številnih literarnih večerov, sledim kulturnemu dogajanju, ki je v Ljubljani izredno pestro, in se trudim redno zahajati v gledališče. Lahko rečem, da resnično uživam.

Mojo pozornost si pritegnila nazadnje na proslavi ob kulturnem prazniku, kjer si pripravila zelo zanimivo vezno besedilo, izbor poezije in tudi sama si program povezovala. Od kod si črpala ideje?

Tjaša: Lahko bi rekla, da sem imela precej sreče. Programa sem se lotila v Cankarjevem letu; od njegove smrti namreč prav v letu 2018 mineva 100 let, hkrati pa je aktualni prejemnik Prešernove nagrade za življenjsko delo postal Boris A. Novak, pesnik in profesor na našem oddelku, kjer poučuje Primerjalno verzologijo, ki je mimogrede strah in trepet prvih letnikov. Porodila se mi je ideja, da bi tri velikane treh stoletij poskušala med seboj povezati, obiskovalcem pa tako v uri pripraviti kratek vodič po literarni zgodovini. Vesela sem, da me je kulturno društvo povabilo k sodelovanju pri prireditvi in mislim, da smo skupaj pripravili kvaliteten program.

Ali veliko bereš? Kdo so tvoji najljubši domači avtorji? Zakaj?

Tjaša: Ravno nekaj dni nazaj sem sestri po obisku knjižnice dejala, da je kopičenje knjig, ki jih nikoli ne bom uspela prebrati, postal moj nov hobi. Sicer se trudim brati vsak dan, vsaj nekaj strani ali pa kakšno pesem, tako za dušo. Zadnje čase poskušam v roke čim večkrat vzeti tudi časopis, saj se mi zdi, da tiskane medije ob poplavi spletnih grdo zanemarjamo. Trenutno raziskujem opus Draga Jančarja, ki je tudi sicer eden mojih ljubših slovenskih avtorjev. Pri srcu mi je poezija Vinka Möderndorferja. In zanimivo, Cankar ne gre pri meni nikoli iz mode.

Kaj pa tuja literatura?

Tjaša: Nimam najljubše knjige ali najljubšega avtorja. Preberem vse, kar mi pride pod roke. Nazadnje sem prebrala knjigo Gail Honeyman Eleanor Oliphant in je povsem v redu. Všeč mi je Josip Osti. Sicer pa ob vprašanju, kaj bereš, zmeraj naletim na blokado spomina in se dobrih priporočil spomnim šele kasneje. Sem pa po drugi strani prepričana, da eno življenje ne zadostuje za vse knjige, ki bi jih še želela prebrati.

Ali tudi sama pišeš? Kaj? Kdaj?

Tjaša: Moje pisanje je omejeno na vsakodnevno beleženje misli, ki se mi mimogrede porodijo, raznih seznamov in idej. Včasih sem pisala dnevnike in priznam, tudi ljubezenska pisma, ki jih naslovnikom nisem nikoli poslala ali poskuse pesmi, ki se jim danes smejem. Do tega, da bi se resno lotila pisanja proze ali poezije, še nisem prišla. Zdi se mi, da sem za kaj takega preveč dlakocepska, z nobenim stavkom nisem docela zadovoljna in ob taki preciznosti mi verjetno manjka še precej piljenja sloga. Čeprav, kot je dejal Florjan Lipuš, ko nekaj napišeš in greš potem brat svoje besedilo za nazaj, se ga tako ali tako sramuješ.

Le manjše število mladih sodeluje na domačih prireditvah v kraju. Ti si ena izmed njih. Kaj misliš, zakaj je tako?

Tjaša: Težko rečem, verjetno smo mladi tako zelo vpeti v moderni način življenja, ki narekuje nenehno zaposlenost, da si je potrebno za dejavnosti, ki nam ne prinašajo neposredne koristi, ali pa nam jih ne zapovedujeta šola in delo, potrebno vzeti čas, ki bi ga sicer lahko preživeli v lagodnem brezdelju, za kar pa je potem posledično potrebno imeti močno voljo. Ne verjamem, da mladih kultura ne zanima, morda le ni povsem na vrhu njihove liste prioritete.

Kje se vidiš v prihodnosti oziroma, kaj boš, ko boš »velika«?

Tjaša: Še eno težko vprašanje. Izbrala sem študij, ki temelji na iskanju priložnosti; če se te ne ponudijo, jih moraš ustvariti sam. Verjamem, da bo moje znanje dovolj široko, da bom lahko zaposlitev iskala marsikje, številni starejši kolegi so se po končanem študiju našli v povsem drugih vodah. Kasneje si želim majhno hiško v ljubljanskem predmestju z veliko zelenico, ljubečega moža intelektualca, glede otrok moram še razmisliti. Vsekakor psa in ljubko zasebno knjižnico, dovolj denarja za redne obiske gledališč, kave s prijateljicami in tank bencina za vikend obiske domačih Haloz. Za srečo res ni treba veliko.

Najlepša hvala za pogovor! Želim ti veliko uspeha na tvoji življenjski poti in seveda še številne nastope na domačih, žetalskih prireditvah!

MS

PO ŽETALSKIH HRIBIH TEKLE SRNE IN SRNJAKI

V soboto, 22. septembra, smo člani Turističnega društva Žetale organizirali prvi Srnjakov tek s startom v Športnem parku Rim. Tek je bil organiziran z namenom promocije zelene žetalske pokrajine ter druženja članov, občanov in udeležencev iz drugih krajev. Odločili smo se za izvedbo teka trojk, saj smo pri udeležencih želeli spodbuditi ekipni duh, jih motivirati, da si med seboj pomagajo, ter jih povezati med seboj. Kljub precej slabi vremenski napovedi se je prijavilo 20 tekačev, ki so v zelo zmernem in teku prijaznem vremenu premagali progo v dolžini 5,6 kilometrov. Krožna trasa je potekala po razgibanem terenu v Nadolah. Start je bil pri Športnem parku Rim, od koder so tekači po asfaltirani poti tekli proti Majšperku in zavili proti Kupčinjemu Vrhu. Pot je nato vodila po makadamski cesti po Nadolah, kjer se je pogled razprostiral na Donačko goro in številne griče pod njo, potem zavila nazaj na glavno cesto Žetale-Majšperk, tek pa se je zaključil na začetni točki. Ko smo spomladi razmišljali, kakšne vrste dogodek želimo izvesti, smo ugotovili, da je neokrnjena narava gotovo ena izmed pomembnejših prednosti našega okolja, zato smo to skozi tekaški dogodek ponudili kot lokalno atrakcijo. V dogodek je bilo v poletnih mesecih vloženo veliko truda, še posebej, ker smo se organizacije teka lotili prvič, smo si pa s tem pripravili odlično podlago za naslednja leta, saj želimo, da bi dogodek postal tradicionalen, zato nam bodo pridobljene izkušnje in pripravljen material zelo pomagali v prihodnje. Organizacijo dogodka je v veliki meri finančno podprla Turistična zveza Slovenije, ki s svojimi razpisi podpira podobne lokalne dogodke po Sloveniji. Zelo zadovoljni smo tudi, da se je ponovno pokazala moč lokalnega društvenega organiziranja, saj je k organizaciji dogodka na svoj način z veseljem pripomoglo še nekaj drugih

društev iz Žetal – tako z udeležbo na teku kot tudi s pomočjo pri organizaciji. Tako izkupiček tega in temu podobnih dogodkov ni samo zadovoljstvo zaradi uspešne organizacije, pač pa tudi trdnejše povezave med ljudmi, ki v Žetalah živimo.

**Klemen Furman,
predsednik TD Žetale**

ŠPORTNO DRUŠTVO RIM

Lep športen pozdrav vsem bralkam in bralcem Žetalskih novic iz športnega parka Rim. Jesen je tukaj in tudi zima že trka na vrata, pa vendar je bilo poletje, kot je to že v naši navadi, v našem parku spet zelo aktivno. Tako velik park zahteva tudi veliko prostovoljnih delovnih ur. Člani smo skozi vso pomlad in poletje urejali okolico, kosili travo, čistili, popravljali stvari, ki jih je načel zob časa, ter se seveda, kot se športnemu društvu spodobi, tudi rekreirali. Postavili smo novo igralno hiško za otroke, za katero se moramo zahvaliti Janiju Potočniku in podjetju Talum. Do košarkarskega igrišča smo naredili potko, popravili mreže ter v bližini fitnesa na prostem naredili ognjišče iz naravnega kamna in peska. Pridobili smo novo ozvočenje, za katerega se vsi člani zahvaljujemo našemu sponzorju, podjetju DATO. Veseli nas tudi to, da se vedno večje število ljudi odloča, da najame prostore športnega parka za razna srečanja in praznovanja. 9.6.2018 smo organizirali enodnevni izlet po dolini reke Krke. Izleta se je udeležilo 38 članov in simpatizerjev Športnega društva Rim. Iz vasi Krka smo se peš podali do Krške jame in izvira reke Krke. Sprehodili smo se po umetnem otoku reke Krke, najbolj pogumni so se v reki tudi osvežili. Nato smo se odpravili na Bizeljsko, kjer smo si na turistični kmetiji Pudvoi ogledali repnice ter uživali v njihovi domači hrani. Z veliko mero dobre volje smo se v večernih urah vrnili v športni park Rim. 24.6 je v našem parku potekal že 24. tradicionalni turnir v malem nogometu. Turnirja se je udeležilo 11 ekip ter veliko privržencev in navijačev. Zmagala je ekipa Gaberje. Ob tej priložnosti bi se zahvalil vsem sponzorjem, ki so pomagali turnir izvesti na takšnem nivoju: še enkrat hvala. Turnir se je ob zvoku harmonike zavlekel v pozno noč.

V sodelovanju s Turističnim društvom Žetale se je 22.9.2018 v športnem parku odvijal 1. srnjakov tek. Proga je bila dolga cca 6 km, merjenja časa ni bilo, saj je osnovna ideja dogodka timsko delo. Šlo je za tek trojk, katere so morale na cilj priteči istočasno. Zmagala je ekipa PGD Žetale. Čestitke. Tudi organizacija letošnjih občinskih iger je minila v prijetnem in športnem duhu. Želeli bi si le, da bi bila obiskanost le-teh na višjem nivoju. Organizirali smo igranje šaha, namiznega tenisa, malega nogometa, odbojke, košarke, ruskega kegljanja, streljanja z zračno puško in vleko vrvi. Ob tem bi izpostavil rusko kegljanje, ki je v športnem parku zavzelo prav poseben prostor. Vsak torek se tako starejši kot mlajši občani zberejo v Športnem parku Rim in »mečejo« keglje. Za več informacij glede ruskega kegljanja se lahko obrnete na naše društvo ali na organizatorja Igorja Iljaša. Kot sem že uvodoma omenil, se zima počasi približuje, vendar nas to ne odvrne, da se tudi čez zimo ne bi zbirali v parku. Poskrbeli smo za nakup plinske pečke, s pomočjo katere bomo čez zimo ogrevali društvene prostore. V teh prihajajočih mrzlih dnevih se v parku poslužujemo predvsem igranja pikada, namiznega tenisa, ročnega nogometa ter ogleda kakšnega dobrega filma ali dokumentarca na TV.

Vabljeni v športni park Rim.

**Podpredsednik:
Vogrinc Franci**

ABRAHAMOVCI SO PRAZNOVALI

Minil je zanimiv 29. september v popotovanju po Sloveniji – iz Žetal prek Ljubljane do Bistre, pisateljevega kraja Vrhnika, po dolini Pivke in še do zanimive vinske kleti v Vipavi, srečna vrnitev v Žetale in po 21. uri nočni abrahamov klepet pri gospe Darinki Kodrič v Kočicah. Pred srečanjem na Turistični kmetiji ge. Darinke Kodrič so se sošolke in sošolci poklonili s prižganimi svečkami in molkom tragično preminulemu sošolcu Milanu Bedeniku, ki počiva na žetalskem pokopališču. V prijetnem okolju smo klepetali Hilda, Marinka, Verica, dvojčici Anica in Rozika, Kristina Š., Martina, Marija, glavna organizatorica Kristina, nekoč Potočnikova, nekdanji učenci: Anton, Franc, Jože, Damjan, še dva Antona, Zvonko in Maks. Po 23. uri se je pridružil še Dušan, prisoten je bil tudi Zlatko, le Robija ni bilo, manjkale so tudi Janja, Nežika in Marta. Z vsemi prisotnimi se je pogovarjal razrednik Anton Butolen, pred 22. uro sem se pridružila še Krušičeva in pogovor se je odvijal v prijetnem vzdušju. Za debelo knjigo spominov se je nabralo, zanimivih pričevanj o vrnitvah iz šole, o čudnih daljnih

poteh, o različnih vragolijah in pripetljajih. Do solz smo se nasmejali zanimivi in humorni pripovedovalki Hildi, ki je našela več zanimivih poklicev, s svojim bogatim besednim zakladom je marsikomu obudila spomin na tisto brezskrbno, a vseeno odgovorno šolsko otroško dobo. Iz njihovih vsakdanjih življenjskih pripovedi sem spoznala, da hodijo po uspešni, ustvarjalni poti, se radi družijo, vzgajajo in skrbijo za vsakdanji blagor. Noč se je že zdavnaj prevesila v nedeljski dan, nič želja po spanju, le nizanje zanimivih dogodkov in kot po naročilu: »Vstanite!« smo vsi zares vstali. Prijetni objemi, dobre želje in nasvidenje čez nekaj let. V ranem jutru smo vsi doma, sladko zaspimo in prijetne sanje nas zazibljejo v nekajurni spanec, spomini pa ostanejo. Iskrena hvala organizatoricam Verici, Hildi in »ta glavnik«, ge. Kristini, za odlično organizacijo in morda zares še kdaj na veselo srečanje.

**Za prijetno družbo 50-letnikov,
M. Krušič**

Modre misli o jeseni

"Jeseni se zdi, kot da je svet prekrit z narastkom rjavega sladkorja in cimeta." - Sarah Addison Allen

"Jesen je druga pomlad, in vsak list je cvetlica." - Albert Camus

"Jeseni si pričakoval žalost. Del tebe je umrl vsako leto, ko je listje opadlo z dreves in so se njihove veje gole izpostavljale na vetru in mrzli zimski svetlobi. Ampak vedel si, da vsakič pride tudi pomlad, tako kot si vedel, da bo reka ponovno tekla potem, ko je enkrat zamrznila." - Ernest Hemingway

"Le kmet, ki zvesto seje spomladi, bo imel jeseni žetev." - B. C. Forbes

Pregovori o jeseni

Če se drevje zgodaj obleti (3. 10), polje ob letu dobro rodi.

Če jeseni ni kam dajati, spomladi ni kje jemati.

Zima rada z repom bije, če dolgo toplo sonce sije.

Vlažen, mrzel Luka (18. 10), kmalu sneg prikuka.

Kakršno vreme Urša (21. 10.) prinese, tako se rada jesen in zima obnese.

V oktobru burja, mraz, januarja sončen čas.

JESENSKO OPRAVILO

Gremo kožuhat ali ličkat? Ja. Kam? H Kolarjevim v Dobrino. Zakaj? Hm, zato, ker bo lušno! Kako? Ja, tako, kot je že nekaj let.

Kmetje pospravljajo koruzo na različne načine in si pri delu pomagajo s stroji. Oh, kje je že ročno spravilo! Pa ličkalniki, ki so marsikomu poškodovali roko! Tu in tam pa še vendarle obujamo spomine na stare čase. Včasih spomine na stare čase tudi idealiziramo, kot da je bilo nekoč res vse brezskrbno, veselo, nepozabno ...

Društvo podeželskih žena občine Žetale je kot že nekaj let ob izdatni pomoči kmetije Kolar pripravilo ličkanje koruze. Okoli koruznega kupa se nas je zbralo precej kožuhačev. Nekaj moških je vezalo koruzo, da je bila pripravljena za obešanje na rante. Tam se bo sušila. Delo še zdaleč ni potekalo v tišini. Vesel klepet o dnevnem dogajanju, pridelkih, traktorjih, nekaj besed o politiki, vaških novicah, kakšen kuharski recept, vmes kakšen vic, kakšen hec, pa se je koruzni kup hitro manjšal. Tudi nekaj mladih se nam je pridružilo. Pridno so obešali koruzo. Po opravljenem delu se prileže prigrizek. Uh, same dobrote so vabile k mizam: potica, gibanica, rogljiči, ocvirkovka, kruh, narezek ... In seveda mošt, vino. Brez glasbe ne gre. Kristjan je raztegnil harmoniko in zapel. Ja, ja, zelo lepo nam je bilo! Kdor je zamudil letošnje kožuhanje, naj si zabeleži in pride naslednje leto!

M.S.

KULTURNO DRUŠTVO ŽETALE POLETJE 2018

Čas šolskih počitnic je tudi za nas, ki se ljubiteljsko ukvarjamo s kulturo, čas počitka. Od junija do septembra se nismo srečevali, kot se sicer vsak teden med letom. Zborovodkinja ženskega pevskega zbora je morala zbor zapustiti zaradi drugih obveznosti, zato so predvsem pevke našega zbora v negotovosti pričakovale jesen. Rešitev se je našla; imamo novo zborovodkinjo, gospo Martino Štruklec, in pevke že pridno vadijo, pa tudi moški zbor. Tudi dramska sekcija je že pričela s pripravami.

Ob začetku vsake nove sezone se vedno znova pogovarjamo in razmišljamo o tem, kako bi za delo na področju ljubiteljske kulture navdušili več občanov, predvsem mlajših.

Živimo v takšnem svetu, kjer nihče nima nikoli dovolj časa. Službe, kmetije, družine potrebujejo svoj čas, vendar se pa ne morem znebiti misli, da je vse to mnogokrat le izgovor. Bojimo se prevzeti obveznosti, ker vemo, da če se nekje vključiš, to ni samo kdaj pa kdaj, ampak tudi takrat, ko je težko. Pa vendar je veliko razlogov, da se spleča poizkusiti. Morda na prvem mestu prispevek h kulturnemu življenju v kraju. Želimo si živeti v občini, kjer je življenje prijazno in pestro, zanimivo, kjer se kaj dogaja tudi na področju kulture. Res je, da nismo velika občina, da nimamo kulturnih ustanov, zato pa se trudimo, da bi naredili največ, kar zmoremo. Prepričan sem, da je velika škoda za vsakega posameznika, če se zapre v svoj dom, če se ne more odločiti, da bi

se udeležil kulturnih dogodkov, ki so nam na voljo. Seveda je res, da lahko po televiziji in drugje vidimo in slišimo kvalitetnejše stvari kot doma, ni pa pristnega doživetja, ki ga lahko da samo prisotnost na kraju dogodka. To velja za vsa področja: kulturne dogodke, športna tekmovanja, gozdarska, lovska, gasilska srečanja in vse, kamor smo kot občani povabljeni. Prireditelji vedo, da ne smejo pričakovati posebne zahvale in priznanj, je pa velika nagrada za vse, če vidijo, da se občani odzovejo vabilu. Včasih si je težko predstavljati, koliko truda je potrebno vložiti za to, da lahko zbor zapoje eno samo pesem (meni je mama vedno rekla, da že 25 let hodim na vaje, pa še vedno ne znam ...). S tem, ko omenjam trud, ne želim nikogar strašiti. Želim le, da bi si vsi, ki jih bo kdo povabil k sodelovanju v društvu, preden izrečejo »nek«, vzeli nekaj časa za premislek in mogoče le poizkusili.

S tem upanjem in optimizmom smo člani KD Žetale pričeli novo sezono. Vabimo vse, drage sokrajanke in sokrajanji, da se nam pridružite. To lahko storite kadarkoli v letu. Izkoristite svoje talente in jih delite z drugimi. In več kot nas bo, lepše nam bo.

**Predsednik KD Žetale,
Silvo Potočnik**

TRADICIONALNI 35. SREČKOV MEMORIAL

Konec junija, natančneje 30.6.2018, je bil na igrišču OŠ Žetale organiziran tradicionalen 35. Srečkov memorial v malem nogometu. Tudi letos nam je bilo vreme naklonjeno, tako da smo v enkratnem ambientu spremljali hiter in atraktiven nogomet.

Otvoritev turnirja ob 21. uri je pripadala veteranom. V spomin na tragično preminulega člana veterana ŠD Žetale Milana Bedenika so se na 2. Milanovem memorialu pomerile tri veteranske ekipe. V prijateljskem tekmovalnem duhu so prvo mesto osvojili Ježi, sledili so člani ŠD Žetale, tretje mesto so osvojili veterani iz ŠD Rim. Ker so veterani dodobra ogreli igrišče in gledalce, smo lahko pričeli s 35. Srečkovim memorialom. Kljub razgretemu ozračju

in igrišču so glave igralcev ostale hladne, tako da so vse tekme potekale v športnem duhu in brez poškodb. K vsemu temu je z dobrim nevtralnimi sojenjem pripomogel tudi sodnik Aleš Sakelšek. Uvodna tekma med člani ŠD Joe Fernandes in ŠD Rim je pripadla našim domačinom. Slednji so se v končnici memoriala pomerili s ŠD Selan, kjer pa jim je žal zmanjkal kanček športne sreče. Tako so prvo mesto Srečkovega memoriala prvič osvojili člani ŠD Selan, sledili so člani ŠD Rim, tretje mesto pa je pripadlo članom ŠD Žetale.

ŠD Žetale

JUNIJSKO ROMANJE ŽUPNIJE ŽETALE NA VIŠARJE

Na romanje smo se podali vsi, ki na kakršen koli način delujemo in pomagamo v Župniji Žetale (cerkveni pevci, župnijski pastoralni svet, gospodarski svet, krasilke ...) G. župnik Ciril Čuš je poskrbel za presenečenje, saj je Župnija Žetale v celoti plačala prevoz. Ta velikodušni prispevek g. Čuša je bil kot zahvala za vse, ki v župniji prostovoljno delujejo in zanjo namenijo svoj prosti čas. V soboto, 30. 6. 2018, v zgodnjih jutranjih urah smo se odpeljali mimo Celja, kjer smo pobrali našega vodiča Igorja, do Ljubljane in na Gorenjsko. Pri Ratečah smo prestopili mejo in nadaljevali pot skozi Trbiž do vasi Žabnica. Od tod smo se z gondolsko žičnico povzpeli na Svete Višarje, kjer smo lahko uživali v čudovitem pogledu na Karavanke in Julijske Alpe. Udeležili smo se svete maše, ki jo po navadi vodi tamkajšnji župnik, p. Peter Lah. To soboto je bilo še prav posebej slovesno, saj so trije mladi duhovniki obhajali 10 let mašništva. Mašo je vodil upokojeni nadškof Alojž Uran v somaševanju s petimi mašniki; med njimi je bil tudi naš gospod župnik Ciril Čuš.

Zgodovinski viri govorijo, da je žabniški pastirček leta 1360 na višarskem hribu našel kipec Matere Božje. Nemudoma ga je odnesel v dolino in ga izročil presenečenemu župniku, ki ga je skrbno zaklenil v omaro. Vendar Marija ni hotela ostati v omari, ampak se je naslednji dan spet znašla na gori. Ko se je to večkrat ponovilo, so z dovoljenjem oglejskega patriarha na kraju, kjer je bil najden kipec, zgradili kapelico, pozneje pa cerkev. Kljub političnim in jezikovnim delitvam višarska Marija ostaja mati vseh narodov, kraljica Evrope. Gora je sčasoma postala priljubljena romarska pot za vse narode Evrope in očarala je tudi nas.

Po maši smo se v lepem sončnem vremenu sprehodili do bližnjega križa, se naučili naravnih lepot okoliških gora, ovekovečili spomin na ta čudoviti obisk in se z žičnico vrnili v dolino. Pot smo nadaljevali do Belopeških ali Mangartskih jezer, ki s svo-

jo zeleno-modro barvo vode in pogledom na veličastni Mangart nikoli ne razočarajo. Ležijo v Italiji, le nekaj kilometrov za mejnim prehodom Rateče v smeri proti Trbižu. To sta dve ledeniški jezera, ki ju poleg nam najbolj znanega imena (Belopeška) imenujejo tudi Klanška ali Fužinska jezera. Zgornje jezero leži na nadmorski višini 929 m, spodnje pa na 924 m.

Nenačrtovano smo si na poti privoščili še ogled Naravnega rezervata Zelenci, ki je poznan kot izvir Save Dolinke. Naravni rezervat Zelenci odkrijete takoj za vasjo Podkoren ob cesti iz Kranjske Gore proti Ratečam. Do smaragdno zelenega jezera in po močvirnatih okolici s čudovitim razgledom smo se brez škode za naravo sprehodili po posebni lesenih brvi. Zelenci so 54 ha veliko mokrišče pri Podkorenu na Gorenjskem.

Kljub okusni dopoldanski malici in pecivu na avtobusu so se v poznih popoldanskih urah pričeli oglašati lačni trebuščki. Privoščili smo si kosilo pri Lectarju v Radovljici. Na srednjeveškem trgu gorenjskega mesta Radovljice stoji več kot petsto let stara hiša, v kateri je Jakob Krivec leta 1766 odprl lectarsko delavnico, medicinarstvo in svečarstvo. Lectarsko obrt je kasneje prevzel sin, ki je leta 1822 v isti hiši odprl tudi gostilno, ki deluje še danes. Nekaj časa sta vzporedno delovali obe obrti, od tod tudi ime gostilne Lectar ter simbol hiše – lectovo srce. V prijetnem starinskem vzdušju gostilne so nam z veseljem postregli z domačimi tradicionalnimi jedmi. Poleg okusne hrane niso pozabili na dobro kapljico. Pri Lectarju v Radovljici po dveh stoletjih ponovno deluje lectarska delavnica, v kateri izdelujejo priznane izdelke stare slovenske obrti – lectarijo. Delavnica deluje tudi v obliki muzeja, kjer smo si lahko v živo ogledali star originalen postopek izdelave lectarskih izdelkov in jih imeli možnost kupiti.

Ko se je dan prevešal v večer, smo se pripeljali do Blejskega jezera. Alpsko jezero z edinim slovenskim otokom je že stoletja svetovljanski kraj, ki navdušuje z lepotami narave, zgodbami preteklosti in posebnimi močmi za obnovo dobrega počutja. Najlepši razgled na jezero z otokom in alpske vrhove okoli njega ponuja grad na pečini nad jezerom. Tokrat je bil naš postanek na Bledu kratek, zato smo si privoščili le posedanje na terasi ene izmed številnih gostiln ob jezeru s čudovitim razgledom, popili še zadnjo kavico in okusili tradicionalno blejsko kremno rezino.

V enem dnevu se skoraj ne dá doživeti več, kot smo doživeli mi. Kljub muhastemu vremenu, ki nas je spremljalo čez cel mesec junij, nas je ta dan božalo sonce in prekrasno vreme. Prav sonce, čudoviti ljudje in prekrasna pokrajina so bili recept za uspešno izpeljano romanje. Na koncu nič ni smelo manjkati, tudi krofi s Trojan ne, čeprav smo domov prispeli z nekajurno zamudo. Kot je rekel šofer Jani: »Z vsakega pravega romanje se pride pozno domov in tudi zdaj mora biti tako«.

Petra P.

ŽUPNIJA ŽETALE POLETJE – JESEN 2018

V teh dneh, ko narava spreminja barvo in se pripravlja na zimski počitek, se bom sprehodil skozi dogodke, ki so se odvili v minulih poletnih mesecih.

V začetku julija je v naši župniji obhajal zlato mašo, to je 50 let duhovništva, naš žetalski rojak, g. Rok Gajšek. Zbrali smo se pri Mariji Tolažnici, kjer je ob sobratu Alojzu Letonji in domačem župniku Cirilu Čušu obhajal svoj jubilej in se tako zahvalil Bogu za vse darove, ki jih je prejel v teh letih, in da je Bog z njim tako usmiljen, da je še vedno med nami. Rok Gajšek, lazarist in dolgoletni misijonar na Madagaskarju, je lep del svojega življenja dal na razpolago Malgašem, ki jim je oznanjal Jezusa in jim pomagal, da bi zaživel človeka vredno življenje. G. Rok se je rodil leta 1943 v kmečki družini v Krhičah. Osnovno šolo je obiskoval v Žetalah, po osnovni šoli pa gimnazijo na Hrvaškem. Po maturi je študiral teologijo v Ljubljani in bil 29. junija leta 1968 v mariborski stolnici posvečen v duhovnika. Ker je že takrat razmišljal, da bi odšel v misijone, je za eno leto odšel v Francijo, kjer se je učil francoščino. Po enoletni kaplanski službi v Beogradu je leta 1970 odšel na Madagaskar. Tam je deloval na različnih postojankah, zadnjih 12 let pa je pomagal Petru Opeki v centru Akamasoe, kar v prevodu pomeni dobri prijatelj. V Slovenijo se je vrnil leta 2008 in deluje

v skupnosti sobratov v Šentjakobu ob Savi.

Konec julija smo se župljani zbrali pri Mariji Tolažnici in izkoristili lepo sončno soboto za delo na župnijski hiši. Odstranili smo dotrajano kritino, očistili podstrešje in podeskali celo streho ter jo prekrili s folijo in namestili letve za opeko. Po opravljenih kleparskih delih se nas je v avgustu zbrala manjša skupina in smo na streho namestili opeko. Tako je hiša dobila trajnejšo kritino in tudi za jarmek je bil pogled na hišo lepši.

Kot vsako leto je bila tudi letos nedelja po Velikem šmarnu, 19. avgusta, jarmečka nedelja. Letos je bil gost, ki je vodil svete maše, Viki Košec, župnik iz Luč in Solčave. Jarmek je dan, ko lahko v Žetalah srečamo znance in rojake, ki jih ne vidimo vse leto, na ta dan pa se radi vračajo v domač kraj in poromajo k Mariji Tolažnici in na obisk k sorodnikom. V mesecu septembru je bil v naši župniji na pastoralni praksi študent teologije Florjan Ungar iz župnije Slovenske Konjice. Spoznaval je, kakšno je pastoralno delo duhovnika v župniji, sodeloval pri svetih mašah, pa tudi pri spravilu drv za zimske mesece. Župljani mu na njegovi poti želimo obilo Božjega blagoslova in ga vsem priporočamo v molitev.

S.G.

OBISKALI SMO

Justina Mikolič

V poznem sončnem torkovem popoldnevu smo predstavniki OORK Žetale potrkali na vrata, kjer v samoti doma pod mogočnim Resenikom stanuje Justina Mikolič. Ko je odprla vrata nas je pogledala, čez nekaj trenutkov pa je pokazala začudenje: «Kaj je minilo že eno leto?» Obiskali smo jo, ker je sredi meseca septembra

dopolnila že 91 let bivanja v Čermožišah 94. Iskreno smo ji čestitali, zaželeli čim več trdnega zdravja in si obljubili, da se srečamo spet prihodnje leto. V prijetnem pogovoru v skrbno urejenem in toplem domu se je v spominih rada vračala v leta, ko je tukaj živela številna družina, sedaj pa je že vrsto let sama. Da ji čas hitreje mine postori najnujnejše v gospodinjstvu, pogleda televizijo ali pa si zapoje kakšno pesem, ki ji je posebno pri srcu. Vmes jo je zmotil telefonski klic. Vesela je povedala sestri, da ima obisk in jo bo poklical nazaj, ko bo imela čas. Najnujnejše potrebščine ji prinese nečakinja Jožica, razveseli se obiskov sina in njegove družine ter sosedov, da lahko ob kavici poklepetajo o vsakdanjih dogodkih.

Justina Korez

Častitljivi prag 92 let življenja je 19. septembra prestopila Justina Korez iz Žetal 25. Ob našem srečanju smo bili veseli, ker je v lepem, sončnem jesenskem popoldnevu sedela ob krovu domače hiše, od koder je čudovit razgled preko travnikov in polj na celotni center Žetal. Kljub nesrečnemu padcu pred nekaj časa v spalnici, je spet zbrala moč, da ob podpori hojice lahko naredi nekaj korakov po hiši in okrog doma. Nato pa sede na stol pred hišo ter z zanimanjem opazuje kako krajani skrbno obdelujejo zemljo, kje se v bližini in v daljavi pase živina. Pravi, da ji ni dolg čas, saj je vedno v bližini kdo od domačih, pa tudi hčerke se z družinami rade vračajo domov. Okrog skrbno urejene domačije se šibijo jablane z zlato rdečimi plodovi. Ko v klepetu ob bogato obloženi mizi z domačimi dobrotami obujamo spomine na dobro gobarsko letino, tudi Justa sama z žarom v očeh pove, da je svoj čas rada nabirala gobe na svojih »štantih« v prostranem gozdu Šardišce. Nazdravili smo z okusno rujno kapljico in ji zaželeli trdnega zdravja in dobrega počutja do srečanja v prihodnjem letu.

»DELO DRUŠTVA UPOKOJENCEV ŽETALE V POLETNIH MESECIH NI ZAMRLO«

S tem zapisom želimo bralcem Žetalskih novic predstaviti delo Društva upokojencev Žetale v poletnih mesecih, ki tudi v času dopustov ni zamrlo.

Družabno srečanje DU Žetale v obratu restavracije Gastro v Kočicah

V soboto, 14. julija, se je 40 članov društva upokojencev zbralo na družabnem srečanju v obratu restavracije Gastro v Kočicah. Namen srečanja je bil druženje s sovrstniki. Ob okusni hrani in pijači je čas kar prehitro minil. Poseben čar srečanju je dala domača glasba, ki jo je s pomočjo harmonike izvajal naš stari znanec, Jože Korez iz Rogaške Slatine. Vsem, ki so se srečanja udeležili, bo le-to ostalo v lepem spominu.

Varovanje šoloobveznih otrok ob začetku šolskega leta 2018/19

Društvo upokojencev Žetale se je po tradiciji odzvalo akciji Sveta za preventivo in vzgojo v cestnem prometu Občine Žetale in se aktivno vključilo v akcijo varovanja šoloobveznih otrok ob začetku šolskega leta 2018/19. Akcija je potekala v sodelovanju s Policijsko postajo Podlehnik in medobčinskimi redarstvom iz Ptuja. Koordinator akcije je bil predsednik Sveta za preventivo in vzgojo v cestnem prometu Občine Žetale Jože VOGRINC. Namen akcije je bilo izvajanje nadzora nad obnašanjem otrok v cestnem prometu v okolici šole in avtobusne postaje v Žetalah. S strani DU Žetale so v akciji, ki je trajala od 3. 9. do 7. 9. 2017, sodelovali naslednji člani: Filip REŽEK, Jože ŽELEZNIK, Jože POLAJŽAR, Janez JUS in Jože KRIVEC.

Izlet DU Žetale v Slovenske gorice je lepo uspel

Žetalski upokojenci se tudi letos nismo izneverili svoji tradiciji in smo organizirali jesenski izlet. Cilj tokratnega izleta so bile Slovenske gorice, gričevnat svet med Dravo in Muro. Prešerno razpoloženi smo se v četrtek, 6. septembra, zbrali na avtobusni postaji v Žetalah. Prijazni šofer Ervin JUS nas je s svojim avtobusom popeljal preko starodavnega Ptuja skozi Slovenske gorice do reke Mure, natančneje do edinega še delujočega Babičevega mlina na Muri. Tu nam je nekdanji gospodar Babič, ki se z mlinarstvom ukvarja že 71 let, povedal veliko zanimivega o delovanju tega mlina. Mlin je bil postavljen leta 1890 in je leta 1925 zgorel, nakar je bil postavljen nov mlin, ki deluje še danes. Mlin je opredeljen kot edinstven zgodovinski spomenik. Nekateri izletniki so v mlinu kupili moko in že nas je pot vodila v Staro Goro pri Vidmu ob Ščavnici, kjer smo si ogledali Oljarno Kocbek, v kateri na tradicionalen način pridobivajo bučno in ostale vrste olja. Zraven olja pridobivajo še različne vrste čokolad iz bučnih semen, pri čemer (to je posebej poudaril g. Kocbek) čokolade ne smemo hraniti v hladilniku, da ne izgubi prvotnega okusa. Sledil je obvezen nakup olja in čokolade. Na poti v osrednji del Slovenskih goric, Cerkvenjak, so naši vrli pevci zapeli nekaj domačih pesmi. V Cerkvenjaku nas je pričakala prijazna vodička, gdč. Breznik, in nam predstavila občino Cerkvenjak, katere središče krasi cerkev sv. Antona Puščavnika, ki je pred kratkim praznovala častitljivih 400 let. Po ogledu cerkve smo se zbrali v parku v središču Cerkvenjaka, kjer raste potomka Johanesove trte, kjer nam je priznani vinogradnik, vinski vitez Janez Pučko, predstavil kolekcijo svojih vin. Pred kosilom smo si lahko ogledali Muzejsko zbirko Feliksa RAJHA v znameniti Tušakovih vili. Bogata zbirka, ki vsebuje veliko različnih predmetov naših dedkov in babic, je na vse prisotne napravila močan vtis. Finale našega izleta se je odvil na Izletniški kmetiji Breznik v kraju Komarnica pri

Babičev mlin na Muri

Velika majolka v vinski kleti na Izletniški kmetiji Breznik - Komarnica pri Cerkvenjaku.

Člani prvega Upravnega odbora, Nadzornega odbora in Častnega razsodišča s prvo predsednico DU Žetale ga. Marijo Žerak na čelu.

Cerkvenjaku. Tu smo bili deležni okusnega kosila, ki so ga prijazni gostitelji začinili z degustacijo vin v njihovi vinski kleti, ki je na videz nekaj posebnega. Ko človek okuša dva vinska prvaka Slovenije, mu srce zaigra v radostno melodijo vinske napitnice. Nekaj po 18. uri smo se poslovili od nežnih gričev Slovenskih goric in se polni prijetnih vtisov vrnili v rodne Haloze.

Pred slavnostno sejo ob 25. obletnici DU Žetale

Društvo upokojencev je bilo ustanovljeno 27. novembra 1993. Društvo letos praznuje srebrni jubilej, ki ga bomo obeležili v soboto, 10. novembra, s slavnostno sejo društva, ki bo v Večnamenski dvorani Žetale. Po končani seji bo sledilo martinovanje, kjer se bomo lahko povesečili in nazdravili vinskemu patronu, sv. Martinu.

Jože KRIVEC

PRVIČ V ŠOLO

Ponedeljek, 3. september, je bil za šolarje prav poseben dan, še posebej za 16 nadobudnih prvošolčkov, ki so polni pričakovanj postali učenci OŠ Žetale. Po uvodnem nagovoru ravnateljice in nekaj osnovnih informacijah s strani učiteljice so skupaj s starši naredili izdelek, ki krasi našo učilnico, se sprehodili po šoli, pojedli malico in se malo posladkali. Z rumeno rutico okrog vratu in spominskim izdelkom – torbico v roki so se 1. šolski dan odpravili še kakšni dogodivščini naproti.

Naslednji dan so prvošolčki s ponosom prinesli svojo šolsko torbo in željni znanja sedli v šolske klopi. Ta dan si bodo gotovo zapomnili po sočni čokoladni torti, ki je bila namenjena prav njim. Da se bodo dobro počutili v šoli in pridobili čim več znanja, bova skrbeli kar dve učiteljici. Sedaj so že pravi šolarji, navihani, vedoželjni, veseli, včasih malo utrujeni, saj se šele navajajo na ritem šolskega življenja, a v šolo prihajajo vedno nasmejani in to dobro voljo zasejejo med male in velike.

Razredničarka Marjana Pernet

PRVIČ V ŠOLO

»Hočeš nočeš v šolo greš,
hočeš nočeš vse izveš,
hočeš nočeš se učiti,
hočeš nočeš že sediš.«
(slovenska ljudska)

**Nikolaj Klep,
6. razred OŠ Žetale**

V SVETU NAŠIH DALJNIH PREDNIKOV

V torek, 18. septembra, smo se učenci od 6. do 9. razreda odpravili preko meje na Hrvaško, kjer je potekal naš naravoslovni dan. Najprej smo se namenili v Muzej krapinskih neandertalcev v Krapi-
no. V tamkajšnji dvorani smo si na ogromnem platnu ogledali delček življenja nekdanjih neandertalcev. Veliko je bilo zajeto v tem filmu: iskanje hrane, lov, medsebojna skrb in začetki zavedanja samega sebe. Nato smo si naredili avdio vodiče, da smo zanimivo tematiko lahko poslušali poljubno in še v slovenščini. Hodili smo skozi prostore in si ogledovali razstavljeno, glas v slušalkah pa nam je razlagal, kaj si ogledujemo.

Po obisku muzeja smo znova stopili na avtobus in se odpeljali do dvorca Trakoščan. Šli smo po poti, ki se je vila do gradu. Grad smo si od zunaj že ogledali, čakala nas je še notranjost. Hodili smo skozi viteško sobo, atelje, knjižnico, dnevne sobe, hodnike, kjer so nas spremljali portreti, do stopnic, ki so vodile v drugo nadstropje. Tamkajšnji prostori so bili razvrščeni po obdobjih umetnostnih slogov: barok, rokoko, klasicizem, bidermajer, neorenesansa ... Učenci smo po skupinah predstavljali značilnosti teh obdobji. Dan smo zaključili s sladoledom in številnimi spominki.

Ana Plajnshek

OB TEDNU OTROKA – PRVI KULTURNI DAN ZA UČENCE OD 5. DO 9. RAZREDA

V ponedeljek, 1. oktobra 2018, smo za učence od 5. do 9. razreda izvedli prvi kulturni dan. Učenci so se v spremstvu svojih učiteljev podali na Ptuj.

Petošolci in šestošolci so v pravljčni sobi v Knjižnici dr. Ivana Potrča prisluhnili pravljici Princesa v papirnati vrečki, ki jo je zelo doživeto pripovedovala pravljničarka Liljana Klemenčič, nato pa so se sprehodili skozi mladinski oddelek ptujske knjižnice, kjer so rešili knjižno uganko. Sedmošolci so v razstavišču knjižnice spoznali delovanje sistema Cobiss, nato pa v pravljčni sobi v okviru projekta

Rastem s knjigo, nacionalnega projekta za spodbujanje bralne kulture, z zanimanjem poslušali uvodnik v knjigo Avtobus ob treh. Gre za roman pisateljice Nataše Konc Lorenzutti, ki obravnava tematiko odrasčanja in dozorevanja, vsi sedmošolci pa so ga prejeli v dar. Osmošolci in devetošolci so v prvem delu kulturnega dneva raziskovali staro mestno jedro Ptuja ter reševali naloge, ki jih je za-

nje pripravila učiteljica Lidija Šešerko.

Poučen in prijeten dan so učenci zaključili v Mestnem kinu Ptuj z ogledom slovenske mladinske romantične komedije Gajin svet.

Saša Peršoh, koordinatorka dneva

ZA EN DAN MARTIN KRPAN

»Dobro jutro, dobro jutro, gospod Krpan!« je nekdo kričal pri mojih vratih. Vstal sem iz postelje in zagledal veliko luknjo v njej. Pogledal sem se v ogledalo in opazil debeluha v starih oblacilih. Nato sem pogledal skozi okno in videl same travnike. Mislim sem, da sanjam, ampak sem izvedel, da sem Martin Krpan.

»Gospod, zajtrk čaka na vas!« sem slišal. Šel sem iz sobe in okoli mene so bleščale same zlate luči, vrata, okna, vse, kar bi lahko imel iz zlata. »Kje sem?« sem vprašal. Nato je prišla straža do mene in rekla: »Na Dunaju, kje drugje pa!« Šel sem do jedilnice po nekem čudnem hodniku. Bilo je dve minuti hoda, da sem prišel tja. Pogledal sem v jedilnico in videl kruh, sir, klobase, sokove in čaje. Skoraj sem omedlel, ko sem videl toliko hrane. »Dobro se najej, Martin, da boš močan in da boš premagal Brdavso!« je rekel cesar. »Čakajte, čakajte,« sem rekel. »Moje ime je Urban, ne pa Martin. Kdo pa je Brdavsa?« sem vprašal. »Še ne veste?«

»Ona je mlajša sestra Brdavsa. Zelo je jezna, ker ste Brdavsa premagali in se zato maščuje. Danes ob treh bosta imela dvo-boj!« je vznemirjeno rekel. Jaz pa sem bil samo tiho in jedel. Po zajtrku sva s kobilico igrala nogomet in šla ribarit. Pa je do mene prišel stražar in rekel:

»Gospod, čas je, da naredimo oklep in orožja, pa konja je treba izbrati.«

Šel sem v orožarno, izbral oklep in pero. »Martin, kaj ti bo pero?« je radovedno vprašal cesar. »Boste videli,« sem rekel. Vzel sem kobilico in se odpravil do Brdavse.

»Pripravi se, da te narežem na koščke!« je rekla. »To pa bo zabavno!« sem si v mislih pravil. »Ha, s peresom me boš? Bi z veseljem videla!« Pa sem šel do nje in jo s peresom začel žgečkati po nogi. »Nehaj, ha, ha, prosim!« se je smejala. Začela se je tako močno smejati, da je od smeha počila. »Gospod Krpan, ste v redu? Je mogoče bombo razneslo?« je hitro do mene prišel cesar. »Da in ne, gospod. V redu sem. Brdavse pa na našo srečo ni več.«

Cesar je to novico hitro razširil po Dunaju. Imeli smo zabavo pod cesaričino lipo. Cesarica se je zato z mečem trdno držala lipe, da je ne bi kdo spet posekal. Po zabavi sem s polnim želodcem šel spat. Zjutraj sem se zbudil in zagledal, da je bilo vse po starem. Ni bilo več gradu, cesarja in straže. Nisem bil več Krpan in nisem imel raztrganih oblacil.

Količina hrane, ki sem jo pojedel, pa se mi še danes pozna.

Urban Peršak

SEPTEMBRSKI POHOD IN ČISTILNA AKCIJA

V soboto, 29. 9. 2018, smo z učenci od 6. do 9. razreda v okviru športnega dneva izvedli pohod in čistilno akcijo.

Na pohod smo se izpred šole odpravili proti Varvaselam. Po nekaj krajših postankih ob poti smo v bližini lovske kočice Tisovec imeli daljši postanek za malico. Pot smo nadaljevali po zaviti gozdni cesti po Logu in kaj kmalu smo prispeli do Kt 6 na Gozdni učni poti k Debeli bukvi. Od tukaj so se tisti bolj utrujeni po krajši poti vrnili do šole, večina pa nas je pot nadaljevala po gozdni cesti do Rogatnice in nato proti šoli.

Ker učenci po slabih štirih urah hoje, nekaj kilogramih nabranih kostanjev in prehojenih dobrih 13 kilometrih sploh niso bili utrujeni, smo izvedli še čistilno akcijo v okolici šole. Smeti na srečo ni bilo veliko, tako da smo lahko hitro šli na zaslužen kosilo.

**vodja pohoda
Miran Železnik**

KJER PRETEKLOST SREČA PRIHODNOST

V torek, 2. oktobra 2018, smo izvedli aktivnosti, ki so bile posvečene Dnevom evropske in Tednu kulturne dediščine, ki letos potekajo pod naslovom Kjer preteklost sreča prihodnost.

Učenci so v spremstvu delavcev šole prišli v šolo tako kot v starih časih, peš. Med hojo po asfaltiranih, makadamskih in gozdnih poteh smo kramljali ter opazovali naravo okrog sebe. Odhodi z začetnih postaj so potekali iz kar sedmih različnih smeri, na poti pa so nas prijazni domačini pogostili s sladkimi dobrotami in pijačo. Ko smo prišli v šolo, smo imeli po malici dejavnosti po razredih, dan pa smo zaključili s koncertom Marte Zore in Gojmirja Lešnjaka Gojca s spremljevalno ekipo.

Čeprav so imeli učenci ob koncu dneva še dovolj moči, da bi se tudi domov odpravili peš, pa so jih na postajališču ob šoli že čakali avtobus, minibus in kombija.

Saša Peršoh

KMETOVANJE V HALOZAH

Haloze so pokrajina, ki je zaznamovala moje otroštvo in, upam, tudi vse življenje. V Halozah živim že 15 let. Tukaj imamo kmetijo in tukaj je moja družina. Kdor živi tukaj in živi na kmetiji, mora vedeti, kaj je težek teren. Imamo veliko gozda in travnikov, njive, vinograde in nekaj sadovnjakov, vendar so nekatere žal napadli grmi in porasla visoka suha trava. Delo je kar precej težko, a me veseli. Ne bi ga zamenjal za nič na tem svetu, za nobeno drugo

življenje. Vendar samo od kmetovanja že lep čas težko preživiš. Delo na tukajšnjih kmetijah je precej naporno, saj je pretežno ročno in stroji opravijo le majhen del. Nekdaj so strmine kosili s kosami. Občudujem delo prednikov, ki so vihteli koso po teh strminah. Sam kosim s kosilnico in ni lahko. Kako šele je bilo za naše stare dede, ki so imeli le kose. To delo je treba spoštovati. No, ko končamo s košnjo, je treba travo najprej posušiti, ker sama se ne. Tukaj nastopi meni manj ljubi inštrument, ki ga kličemo »grable«. S tem orodjem grabljamo travnike, obračamo in spravljamo seno. Delo z njimi je dolgotrajno, ampak še vedno je lažje z njimi kot pa z jezikom. Grablje poznajo že od nekdanj, z njimi grabimo na soncu, poleti in na vročem. No, lahko bi zgodaj zjutraj, ampak takrat je še rosa. Nekdaj so imeli še voz in krave ali vole in z njimi spravljali krmo. Z vilami so jo nalagali na vozove in jo tlačili. Krmo so plastili ter jo naložili, sedaj delamo »riže« ali vrste in jo poberejo s čudom evolucije, ki se mu reče nakladalka, ki jo priključimo na traktor in gremo. Sedaj še ne moremo vsepovsod z njim, zato krmo brcamo po bregu s »starodavnim« orodjem. Na poletje lahko en travnik pokosimo od 4- do 5-krat, odvisno od lege in leta. Nekdaj so »šupa« napolnili zlahka, saj je bilo obilo krme. Lansko poletje je ni bilo, tako rekoč smo skoraj zemljo premetavali z bregov in prah na »šupo« metali. Dedek mi je pripovedoval, zdaj je že pokojen, Bog mu daj mir božji, da so lahko živino zlahka preživeli. Veste, krava lahko je, kolikor hoče, kar gre not', gre precej hitro ven. Zato krme ni hitro preveč, razen če je »šupa« premajhna. Kot sem že rekel, imamo v Halozah precej gozda. Moj pradedek je bil gozdar in mizar. Drevesa je podiral še z ročno žago. Verjemite, da jih imamo še zdaj, zarjavele in obešene pri stari vinski kleti na »šupih«. To »šupo« so imeli včasih, da so shranjevali odvečno krmo. Notri je tudi še delujoča stara preša, s katero stiskamo grozdje. Ljudje so se v preteklosti v precejšnji meri reševali z drvmi. Ata mi je pravil, da so moj dedek, ko niso imeli za šolske potrebščine ali obleko, šli in nakalali dve klawtr drvi in ju prodali. Takrat je les bil še kaj vreden. Dedek so tudi sadili hraste, smreke in bukke, da z očetom sedaj lahko sekava. Sedaj vlačimo z vitli na traktorjih in razžagana drevesa naložimo na kablo ali, če je dostopno, na voz. Nekdaj, ko še niso imeli traktorjev, so uporabljali živino. Delo tukaj torej je, je bilo in bo naporno. Imamo traktorje, vendar si takih za naše potrebe ne moremo privoščiti.

Tudi vinograde imamo. Včasih goric niso škropili, vendarle pa so jih, kot še danes, šturčili in obrezovali. Ko je bilo branje, so grozdje do kleti nosili s putami in jih tretali s tretavkami. Včasih še vino ni bilo močno, mi je pravil ata, rekel je, da so ga mesarji za koline spili veliko in nihče ni bil močno vinjen. Vino so včasih spoštovali in spoštujemo ga še danes. Nekateri pa se z vinom le dokazujejo v vztrajnosti ali so le preveč veseli.

Živeli so tudi od drugih pridelkov. Ti so bili koruza, pšenica in druga žita. Mi smo koruzo nazadnje imeli predlani, lani pa pšenico, še predlani pa oboje. Koruzo pobiramo ročno in vozimo klase domov, koruznico pa s srpi porežemo in jo zvezemo ter dajemo živini. Koruze kot nekdanj ne škropimo in jo okopavamo, da zraste visoka in lepa. »Koruza,« mi je še dedek pravil, »je bila včasih na skoraj vsaki drugi njivi.« Zdaj je ni več toliko, ker imamo travnike, saj ni velikih količin trave. Še vedno jo kot nekoč ličkamo in sušimo na vodoravnih drogih in jo »zašrotamo« v »šrot«. Tega pojedjo krave, kure in svinje. Ječmen in ostala nizkodebelna žita so kosili in »tepli«, slamo pa poleg listja uporabili za steljo.

Delo na kmetijah v Halozah je zahtevno in časotratno. V hlevu imamo in so imeli, je in bo vedno delo čez celo leto. Kar nekaj orodij in delovnih procesov na naših strminah je zelo podobnih kot nekoč. S tem ohranjamo navade iz preteklosti in se zavedamo, da so za nas zelo pomembne. Ljudje, ki ne morejo izkusiti takšnega življenja, jesti domače hrane ter občudovati narave in živali okrog sebe, bi nam morali zavidati.

Vid Plajnšek

POHOD PO GOZDNI UČNI POTI K DEBELI BUKVI

Za prvi športni dan smo učenci od prvega do petega razreda izbrali pohod po GUP. V šoli smo se dobro pripravili: obuli in oblekli smo se hladnemu vremenu primerno, vzeli malico v nahrbtnike, se opremili z rumenimi rucavicami in brezrokavniki za varnost na cesti ter vzeli rokavice in vreče za smeti. Potem pa pot pod noge!

Prav veselo je na pohodu! Klepet s sošolci, opazovanje narave, spoznavanje širše okolice šole ...

Krajših postankov je bilo precej, saj smo morali malo popiti, pojediti sladkarije in si odpočiti. Pri klopeh na gozdni cesti se je prilegel daljši počitek z malico. Najpogumnejši so se povzpeli na lovsko opazovalnico, po poti smo nabirali kostonje in gobe. Prebrali smo zanimivosti na tablah na kontrolnih točkah in v minutah tišine prisluhnili gozdu.

Prijetno utrujeni smo se okoli poldneva vrnili v šolo. Zmogli smo! Pa še nekaj: pobrali smo vse odpadke, ki smo jih na poti in ob njej našli. Le kdo je lahko tak »pacon«, da smeti pušča v gozdu?

MS

ŽETALČANI EKIPNI DRŽAVNI PRVAKI

Na mednarodnem kmetijskem in živilskem sejmu AGRA 2018 v Gornji Radgoni je 26. avgusta 2018 potekalo 20. državno sekaško tekmovanje lastnikov gozdov. Tekmovanje je potekalo v organizaciji Zavoda za gozdove Slovenije in Pomurskega sejma. Osnovni namen tekmovanja je promocija učinkovitega in varnega dela z motorno žago pri delu v gozdu.

Tekmovanje je potekalo v 6 tekmovalnih disciplinah, in sicer: v preizkusu znanja s področja varnosti in zdravja pri delu ter osnov prve pomoči, kombiniranem rezu, preciznem rezu na podlagi, zaseku in podžagovanju, kleščanju in podiranju droga na balon.

Tekmovanja so se lahko udeležili tekmovalci, ki so polnoletni in so državljani Republike Slovenije ter niso bili nikoli zaposleni v gozdarskem podjetju kot poklicni sekači. So lastniki gozda ali družinski člani. Opremljeni morajo biti tudi z osebniimi varovalnimi sredstvi ter imeti popolnoma opremljeno sodobno motorno žago, ki ustreza pogojem varnega dela.

Na državno sekaško tekmovanje so se uvrstile tekmovalke in tekmovalci, ki so bili najboljši na predhodnih izbirnih tekmah, ki so potekale po vseh 14 območnih enotah Zavoda za gozdove Slovenije. Posamezno območno enoto so lahko zastopale tri članske moške, ženske in mešane ekipe. Letos je tako tekmovalo 41 tekmovalcev in 7 tekmovalk v 16 ekipah.

Na 20. gozdarskem prazniku v Žetalah je 22. aprila 2018 potekala sekaška tekma, kjer se je izbirala ekipa, ki bo predstavljala mariborsko območje. Tekmovalo je 9 ekip s 27 tekmovalci. Najboljša je bila ekipa »Cepini« v sestavi Toni Butolen, Slavko Širec in Izidor Štanjberger, ki je slavila s 4.610 osvojenimi točkami. Izbrana ekipa je imela v tednu pred državnim sekaškim prvenstvom intenzivne vsakodnevne priprave po posameznih tekmovalnih disciplinah na domačem poligonu »Jomče« v Žetalah. V preteklosti je ta ekipa že osvojila drugo in tretje mesto med ekipami na državnem prvenstvu. Letos so šli žetalski tekmo-

valci v Gornjo Radgono prepričani, da bodo ekipni zmagovalci.

Na državnem sekaškem tekmovanju smo imeli izrebane naslednje štartne številke: Slavko Širec 18, Toni Butolen 38 in Izidor Štanjberger 48. Ves čas tekme smo sami spremljali rezultate po disciplinah, po nastopu Izidorja pa smo vedeli, da smo nekje blizu vrha.

Posamezno je bil Izidor Štanjberger na 6., Toni Butolen na 7. in Slavko Širec na 10. mestu. Vsi trije tekmovalci so kot posamezniki dosegli visoko število točk in so bili ob tem tudi medsebojno izenačeni. Zbrali so 4.697 točk, kar je pomenilo, da so dosegli prvo mesto med ekipami. Sledila je ekipa Tolmina s 4.679 točkami in ekipa Nazarij s 4.652 točkami.

Za vrhunski rezultat na sekaški tekmi je potrebno znanje o delu z motorno žago, ki se ga pridobi samo z ustreznim izobraževanjem. Dober tekmovalec pa tako kot v športu tudi tukaj postaneš samo s treningom in čim več tekmami ter željo po čim boljšem rezultatu. Žetalskim tekmovalcem je letos šlo vse po načrtu, nobeden ni naredil večje napake. Žetalsko ekipo so ves čas tekme spodbujali družinski člani in prijatelji ter obiskovalci sejma iz Haloz.

Andrej Kovačič, vodja ekipe

